

വാച്ചുഗ്രന്ഥി പ്രസിദ്ധികരണം. നമ്പർ നം.

ഉദ്ഘത്തെന്നപുരമാഹാത്മ്യം

അതായത്

എറാരമാനുർ ക്രഷ്ണ മാരാത്മ്യം.

—.....—

വാച്ചുഗ്രന്ഥി വി. സി. പരമേശ്വരൻ രൂപ്യത് എഴുതിയ
ഭാക്താവിവരങ്ങളെതാട്ടുക്രിയയ്ക്ക്.

—.....—

കോപ്പി നംബം,
ക്ലീവർക്കാഡ് കടവല്ലൂർ പ്രാരകായത്തം.

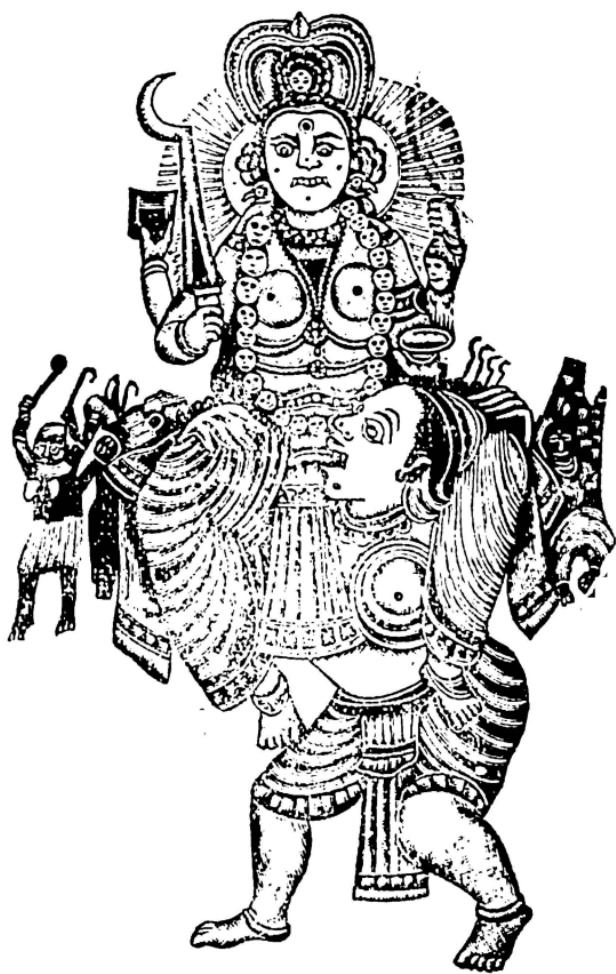
രാമ ചക്രം 2.

ശ്രീത്തിരുത്തി ശ്രൂതം എറാരമാനുർ ക്ഷേത്രങ്ങളാരത്തിൽ.
ബഹുക്ളി ഒരു ചക്രം അച്ചടിച്ചിലവുവകയ്ക്ക്.

— — — — —

St. Mary's Press, Athirampuzha.

109-ലൈ ഉക്കരല്ല റാഡി.

தூங்கமானுர மன்யவத்திலை

துகொணி.

ചാത്രാഭ്യർമ്മനാ.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ അവധ്യം ചേക്കേണ്ടതും താഴെ വിവരങ്ങളുമായ ന്ന ചിത്രങ്ങളിൽ ഓരോത്തും ഈ നാംപതി പീൽ ചേപ്പാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാശണം പണമില്ലായ്ക്കുന്നതും കഴിവും കേരമാരാട്ടകില്ലും നമായിക്കുന്നപക്ഷം എടുത്ത ചാംപതിപീൽ ആ വക ചിത്രം ആദ്യം ആവേശപ്പാനിവന്നേക്കാം. പുസ്തകത്തിലെ വിവരങ്ങൾ ഇന്നുതന്നെ നിശ്ചയത്തിൽനിന്ന് ദേശത്തി ചെയ്യാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. തന്നെ സംഖ്യയും പേരും അമരം മാസികയിൽ കാണുന്നതാണ്.

മിറുങ്ങൽ.

- എ. ഏറ്റവും മാത്രമുള്ള അഭിയോഷകാനന്തരം കാശണ മുഖ ബിംബം.
- ഒ. മുഖ പദ്ധതിക്കുന്നതും തന്നെ.
- ഓ. ശക്തിപദ്ധതിക്കുന്നതും തന്നെ.
- എ. ശരദൈത്യം.
- ഒ. മണ്ഡപത്തിലെ ശ്രീകൃഷ്ണ.
- ഓ. " ദേക്ഷാളീപ്രവീ.
- എ. ശാസ്ത്രാവു്.
- ഒ. കിഴത് തുക്കോവിലെ ശ്രീകൃഷ്ണ.
- ഓ. അഞ്ജകിപ്പിജങ്ങൽ (എഴരപ്പാനാന.)
- എ. മണ്ഡപത്തിലെ രണ്ട് ഘുഖ്യം.
- എ. ആസ്ഥാനമണ്ഡപം.

ഒരു ചതും മുതൽക്കൂട്ടും സംഭാവന സ്വീകരിക്കം. ഒരു ഫ്രോട്ടിനുള്ള വക തിക്കണ്ഠാൻ അതു കൊത്തിച്ച് അമരം മാസികയിൽ കാണിക്കം.

മാനേജർ,
വാചസ്സതിലുസിഡീകരണം
എറ്റവും.

வாய்மை புளில்கரண். நயக் டி.

ഉള്ളതെന്നുവുരഖാഹാത്മി

അമരായത്

ക്രിസ്തവമാനും ക്രൈസ്തവ മാര്യാത്തും.

କୁଳ ନାମରେ ଲଗେଥିବା ମହାଶ୍ଵରାଜ

ପ୍ରକାଶକ : ଉତ୍ତମ :

ஈடு ஆகவே விரைவானது மேல்கூறும் போக்குவரத்து நிலையில் வருமானம் என்று விடப்படுகிறது.

8

இல்லை என்பதை நாம் ஒக்டோபுஸ் மஹத்திரம்
புண்டுக்கூறுதல் கெடவதே பூள்ளியானிலூவிருத்தம். १
ஞாயிறை தாயு மாண்பும் ஞாயிறை சொல்ல வயது
அரவிடுமிகு கெதானாம்பவள்ளு ஸ்ரீ ஸ்ரீ. २

2

வெள்ளிரோடுவாய்ச்சிக்குத் தீவிடும் நூற்றேங்காட்டுவர்களுக்கு:-
ந-ஒ. மே நூதி! லோகநால்யூ வேள்கி நீ பீர்மாலை
நூதி ரீக்கை. அரண்முடை துவக்கமுறைத்தின் நினைவுகளினால்
ஶேவங்கமயங்கன பூதேந் கண உறுமே என்னர்க்கவலா
வுதித்தி. ஶேவாந்தர பூஸ்ஸாநிலூபாந்தினம் கேள்விச்சு
ட்ராய் கேரத்தைக் குடும்பாளுரைகளாக பூஸ்ரேஷன்துதி
ஏங்களிலைந. அதின்தான் குவாத்துப் பேசுத்தைக்காத்துவெங்க
ஏந்தமர்க்குத்துப்பாதுகளாக். அது கீதங்களைக்காரனாகுவுமானா?
அந்தாவால்து வழிக்கை.

സൃഷ്ട ഉവാചി.

ധിന്ദുസ്ഥിരന്മാന്തരാസ്ത്രി ഭഗവത്സ്തിഃ ക്രപാലുഭി�
പാവജനന പാമാ യാഹിത്യുക്താഹം മുക്തകില്ലബിഷഃ
നമസ്ത്രാളിവഭവായ ദലാക്കസന്നാപാശാനാനാ
പുണ്യയക്ഷി നമസ്ത്രില്ലം പുണ്യക്രാത്ര നഭാസ്ത്ര ദത. ③
അജ്ഞനാനാഭമവാ മണശ്വാലൃത്കിഞ്ചിത് പ്രഖ്യാപനയം
സ്വലഭത യത്രക്രതാപി ക്ഷന്താവ്യാ മഹത്രിഷ ഒ. ၅
ഹരിണാലയമല്ലാണ്ടു കരണാവരണാലയാ
മണ്ഡപശാനികസ്തംഭത്രംഭാചത്രന്യുഖ്യാണി. ၆
മണിക്കന്ധരനാഭന്നു യക്ഷരാജാസ്ത്ര നദിഃ
നാമം ഗാ ത്രവവാി ത്രപയനവനാഹംകുതാ സതി. ၇
ആ ദിംഖതമസം നാമ മനിം പരബ്രഹ്മാപനം
പ്രധം ത്രമാരജ്യാ ശംഖ ച ഭഗവിനാ തലാ. ၈
വിത്രപാ വിത്രതാകാരാ പുതിഗ്രന്ഥാ ഭയാനകാ
സജ്ജാതാ തെന ശാഖപാന താം മനിപദ്മപതത് ഫാ

സ്വരം വരണ്ടു:- റ-ന. അല്ലിങ്ങോ മാതൃനിമാരോ! കാ
അണ്ണാലികളായ നിങ്ങളെന്ന ഇഷ്ടിയം അനന്തരമിച്ചതു
നിമിത്തം നോൺ ഭാഗ്യവാനായി. പരിത്രഭമായ വഴിയിൽ
കുട നടക്ക ഏന്നപദ്മാശ്രംഘ്രാംതന്നെ ഏൻ്റെ പാദ
മെല്ലാമകന്നാഡേയി. ലോകസന്നാവശാന്തിക്കു ഭോത്തുഭുതനാ
ഒ സാളിവദ്വേദന നമസ്ത്രാം. ചേര പുണ്യയക്ഷി! അവിടേക്കു
നമസ്ഥാരം. പുണ്യക്ഷേത്രത്തിനു നമസ്ത്രാം. അറബില്ലാഞ്ചു
കൊണ്ടു മാധ്യംകൊണ്ടു നോനിവിംബേ പരിഞ്ഞാതിൽ വ
നേക്കാവുന്ന തെറുവീഴുകളെ ക്ഷേത്രിച്ചുകളേണ്ടെമെ.

െ-മു. എറുദമാന്തരസവലത്തിലെ മണ്ഡപത്തിന്റെ വട
ക്കോമുകു മുലകയിലുള്ള വലിയ ത്രഞ്ചിമേൽ ഒരു അക്ഷീഡേവി
ഇടു സാന്നിഡ്യമുണ്ടെന്നു പറയും അറിവുജ്ഞി രാണ്ടില്ലോ. മണി
ക്കന്ധരനെന്ന പേരായ യക്ഷരാജിന്റെ പുത്രിയായ ത്രവവാ!

പ്രസിം ഭവൻ മന്ത്രഃ ക്ഷന്തവ്യസ്ഥപ്രമാ ഒരു
അംജനന്ത്വാ പരം ഭാവം ഭവതാ യഃ കൂടതാ മയാ. ദ്രീ
മനിഃ പ്രസന്നഃ അപാവാച ഗചര ത്രാം നാരഭം ഭേദം
സം ശാപദമാക്ഷണ്ട്വാം ആയുപദക്ഷേപി ദാഖലന. ദ്രീ
നാഹം ശക്രന്നാസ്മഞ്ചണ കല്പക്കിരുത്താചതന:
പ്രത്യാഹത്തം ശാപദുതകാശിവിഷ ഇവാശിക്ഷം. ദ്രീ
ഇത്യുകതാ ദിർഘതമഹാ സാ ജഗാഃ ഹിഷാലയം
അംഗിർഘസ്ത്രാസന്ത്രാശാപാഭാപാഭിതാസായം. ദ്രീ
തതു ദോഗാസനനാസിനം ധന്യു ബാരികാരുജു
ഭദ്ര നാരഭം യക്ഷി ഭാവിഭാഗ്രപ്രംഖാഭിതാ. ദ്രീ

ഈണ്ടു'. സൗഖ്യംജ്ഞവന്തതിള്ളുകൈഃബൈഹംതുതയായിട്ടുവ
ദ്വാരാനാൽ, അനുനം കോപിശ്വനായ ദിർഘതമണ്ണന മു
നിനയ ബലാഛ്വാരം ചെയ്യാൻ തുടൻ സമയം മുനി കോപിശ്വ
അവക്കൈ ശപിക്കയും, അതുനിമിത്തം അവളുടെന വിന്റുപ
യും, പിതൃതാവധിവയും, ഭൂത്യസ്ഥവിതയും, ഭയകരമുഖ്യത്തോ
ന്നപോകയും ചെയ്യു. അപവഠ വല്ലാരാ ഭഃവിച്ച ശാപദേ
ക്ഷാപേക്ഷയോടെ മുനിയുടെ പാദങ്ങൾക്കിൽ വിശാക്ഷണപോ
ക്ഷിച്ചു. മാറ്റേണോ! അവിടുതെ ദോഗ്രതാലേശ്വരിയാഥെ ഞാൻ
ചെയ്യപോയ അവരാധാ പൊറുത്തങ്ങളുണ്ടോ, എന്ന്.

രാ-രാ. മാറ്റേണി കോപഭാവം വിച്ച വീണ്ടുംപിഡാര
ദേഹാടന ഇപ്പക്കാരം പറഞ്ഞു:- എന്നീര മനസ്സു കോപത്രാം
കല്പിതമായ്യോയതിനാൽ, കടിച്ച വാന്ന വിഷം ഏതിനികെ
ഒഴുപ്പാൻ ശക്തനാവാത്തത്തുവോലെ, ഞാനിപ്പോർ ശാപദേ
ക്ഷം തങ്കാൻ ശക്തനല്ലെന്നതിനിക്കുണ്ട്. ശോഭനേ! നീ
വേശം നാരാമുനിയുടെ സന്നിധിയിൽ, ചെല്ലുക. അദ്ദേഹം
നിനക്കു ശാപദേക്ഷാപായമുപദേശിച്ചതാം, എന്ന്. ഇപ്പ
കാരം ദിർഘതമായ്ക്കിന്നര വാക്കു കേട്ടതിനീരും ശോശ്ചം, താനു
ശാക്കാത്തീര്ത്ത് ശശപംഗിഭിത്തം പരിപ്രസ്താവനയായ യ
ക്ഷാ കാലം നീട്ടാതെ ക്ഷണിതിൽ വികാശയത്തിലേക്കു തിര!

സംശാദയവ്സിലിത്താലന്നസ്ഥിരഃ ശപഃശ്രദ്ധസം മഹത്
പ്രാരഭസ്ഥാനിസവിക്ഷുവൃത്തമാണ്യാവാചതാംഥനിഃ മന
ഡിവനം ത്രപസംപത്തിഃ പ്രദ്രോഗവിഭവക്താ
എത്തെക്കുപ്പന്ത്മായ കിഴ തത്ര ചതുപ്പുഡി. മരു
ന വിജാനനി തത്തത്പരം പ്രമാണ മഹമുഖരിതാഃ
രാപസാ ബലവഞ്ചരാ ഹി ദുന്നായഃ പാവകാപമാഃ. മദ്വ
ശാപാജ്യാശ്വ ദിഖ്സ്ഥാഃ കോചിപ വിഷയരാ ഇവ
വജ്ഞാഭസ്തു ദിജ്ജവനന്ത്രാഭന്മാ വിപദാപദ്ധതി. മന്ത്

ചു. ഭാവാജ ഭാഗ്യം അവക്ഷേപ പ്രേരപ്പിച്ചകൊണ്ടിരുന്നു. ബി
ഭിഷ്മമഹമന പേരായ പണ്ണുക്കേശത്രാംഖവൈച്ചു് അവർ നാ
ടദനു കണ്ടുപിടിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ സമയം യോഗാസനാടി
ഖാർ ക്ഷകയായിരുന്നു. നാരങ്ങൻ സ്ഥാധികിൽ കാത്തുഭല്ലം ക
ണ്ടവിഞ്ഞു. ഒക്കെജുടെ ആരഘ്ന ചമ്മതിൽ വലിയോരും ഭാഗ്യം
ശാന്തപരിക്കേണ്ടതായി ബാക്കിയുണ്ടെന്നും, അതു് ഇന്നതാണെ
നും നാരങ്ങൻ ഉന്നിലാക്കി. കാത്തുശുരവം നാമിശ്രം മുന്ന് നാ
മാധി വിട്ടുണ്ഗൻ അക്ഷിയോടിപ്പുകാരം പരഞ്ഞു്- അപാനം,
സൗം സ്ഥം, മുണ്ടപം, അവാവേകം, അനന്തമതതിന് ഇതിലോ
നാണ്കരയാൻ മതാ, നാലുര തിക്കണ്ണതിൽ പിന്നെത്തെ കമ ച
ടങ്ങുന്നുമാ? മദാന്യകളായ തരാവിശക്ത് ഇം തന്ത്രം അറിഞ്ഞു
കൂട. റാമുനിമാക്ക് അശ്വിയേപ്പോലെ ഭാവക്കണക്കിയുണ്ട്. ത
പസ്തുണ്ണ് അവക്കുടെ ബലം. ശാപമാണായിയം. അവർ വെറു
ഡ തെരു തകരാറിനു വരിപ്പു. ധാന്വിനെ ഉപദവിപ്പുന്ന് പോയാ
വരു കടക്കു. അതുപോലെതന്നെ മഹമിമാക്ക് കോപദിണ്ഡം
കുത്തിത്താലവർ ശപിക്കും. നാരിനാൽ ദിജ്ജന്നും അവ
റോട്ടക്കാൻ പോകയ്ക്കു്. അട്ടഞ്ഞാൽ വല്ല അവഗ്രഹം വിണി
ഞേരക്കും. അതുകു, സാധു! പശ്വാത്രാവദിണ്ഡായതുകൊണ്ട് നീ
ഇപ്പോൾ പരിഗ്രാമംഡിക്കുന്നു. ഏന്നെന്നു ഉപദേശാലുക്കാരം
ഇം ഒ മാലയത്തിൽത്തും, വിധിപ്രകാരം തവംചെജ്ജു. തവ
സ്ത്രിക്കും ശക്കി തവസ്തുകൊണ്ടല്ലാതെ കെട്ടപ്പുന്ന് കഴായുന്നത്
ഡി. സകലവിധ മംഗളത്തിനും ഇരിപ്പിടവും, വരദയമായ ശ്രി

അതുണ്ടാം തൊം വിപ്രതിസാരാത് പരിഞ്ഞലാസി ഭാരചിനി
മണ്ണാപദിഷ്ടവിധിനാ തപാശ്ചത്രവ ഹിഖാ പഠല. २०
യഹാ പ്രസന്നാ വരലാ ഭവാനി സ്വർമ്മഹളാ
തലാമോക്കുസിഗ്രാപാത്രം ഫറുയജ്ഞാപ് സ്വസിഡിസ്റ്റ്ലൈം.
ഇതുകത്രാ നാരഭസ്തുസെന്നു തം പാവിധിമഥാലിശത്
ആലുഭക്കിയുതാ സാ ച ചച്ചാര സുമഹത്തപഃ. २१
അമ കാഭേന മഹതാ പ്രസസാം ഒഴിവശ്രാവി
നിരാഹാരണതാംകണ്ണാമാമസമിഖാത്രാവാശ്ശീതാം എം
യക്ഷരജാസുതാം ഓരോ പാണ്ടിനാഭിമമർഹ
അമാത്മതോ അപവതി സാ പ്രാപ പരമാവധിം. २२
ഇനിഭത്തസ്യ ശാപസ്യ ഹഷ്പത്രാക്കണ്ടക്ഷണാ
ന ശശാക തലാ ഓവീം സ്ത്രീതും സാ വികല്ലക്ഷരാ ഏ

പാപ്പത്രീദേവി എന്ന പ്രസാദാക്ഷമോ അംന നിനക്ക ശാപദേശം
ക്ഷം ലഭിക്കം; മറരാക്കം സാധ്യപ്പാർ ക്ഷമിയാത്തായ പരം
ശ്രേയസ്തും കൈവന്ന ചേരക. ഇതുമാത്രം പാണ്ടു ഏറ്റൻ റ
പാാത ക്കു തപോനാസ്ത്രം നവയിക്കളെല്ലാഭവദേഹാച്ചുരാട്ട രൂപം.
അവളുടെ, ശ്രൂഢശാംകു ക്ഷേമിശേം ചുംക്കുട ഉംക്കുഡാണു റ
പസ്തുചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുയും ചെയ്തു.

രൂ-രഹ്യ, ഇന്നിനെ കാലം രാഷ്ട്ര ക്ഷമിശ്രാ. ഒരു
വിൽ ഗ്രഹത്തി പ്രാംതിച്ചുവിട പുത്രക്കും ക്ഷേമിശ്വിച്ചു. അബ്ദാ
ചില്ലും യക്ഷാ റജരെ ക്ഷീഡാവസ്ഥയിലെത്താക്ഷമിണ്ടിന്തിക്കനാ.
നിരാഹാര പ്രതംകൊണ്ടത്രുന്നം ക്ഷീണിച്ചു കേവലം ഒ സ്ഥിരം
ആവശ്രിഷ്ടയായിഭവിച്ചു യക്ഷരാജുപറ്റിയെ കണ്ട്, ഓവി
അണ്ണാർജുദിവയായി തുണ്ടകൊണ്ടേബേജ്ഞ റ ചോടിയ ക്ഷണം
ഓടിൽ ശാപം അംബരാവിനാ ശ്രവവരാം ശ്രവവരിത്തണ്ണും
ശ്രോഢിച്ചു. സംഭവായാണു നാമിത്തു ക്ഷീഡി നേരെ ചൊായ്ക്കു ചീ
റീച്ചു ഓവിയെ നോക്കാക്കാനുനാം, നാശഭാഗിടുകനിരിജനം
ശ്രാഷ്ടരം പുരപ്പടായ്യാങ്ക സുതിപ്പാനും അബദ്ധിപ്പാർ ശക്ത

പാരവശ്വരി തത്ത്വപ്രാണിപ്പാവാച ചണ്ഡികാ
അലം ഒരു വൈമനസ്യന സവിഭാവം ദാഖി എത്. ഒന്ന്
പ്രാജയിത്തം കൃതം സർപ്പം പാപങ്ങു വിഗതം തവ
ആഗച്ചതാം മഹാസാഖിപ്പം കൈലാസം മഹിക്കതനം. ഒരു
ഇത്രാഭാഷ്യ ഉഹാടമവീ ജഹാദ സസ്വാ തത്ത്
ഉഖാസ കൈലാസഗിരം യക്ഷി ഭാഷ്യവൽ സുവം. ഒരു
എവം കാലേ ഗഭത തന്ത്ര കലാചിത്രസ്ഥാതഘല
ദ്രാന്തിഭ്രഹ്മരകഷാംസിപിശാചാഃപിശിതാശനാഃ. ഒന്ന്
അംഗ്രേ ച പ്രേതവൈതാളക്രമം മാണ്ഡാലിനഗാഞ്ച തേ
ബാലഗ്രഹാഞ്ച ബഹവഃ ഷുത റഹാറുകാലയഃ. 〇

അപന്നാം പുണം കൃതു പ്രജാസ്തിപ്രം ബബാധിദര
നിരാഗ്രാഡാഃ പ്രജാസ്താവിദവം കഷ്ടാം മശാദ്ധരഃ. ന ദ

കായികനില്ല. ഈ പാരവശ്വരം അണ്ഡരാജതു പാപ്പതി കനി
ഞ്ചിവിധം പരഞ്ഞു:- നി വാജമിഥകണ്ഠ. നിനെ ഞാനെന്നും നം
ബാധായ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാജയിത്തകമല്ലാം ചെങ്കു
തിന്ന്. നിന്നും പാപമാസകലം നശിച്ചു. പരിക! നമ്മുടെ വാ
സസ്യാന്മായ കൈലാസത്തിലേക്കു പോകാം, എന്ന്. ഇതുമാ
തു പരഞ്ഞു ദേവി തന്നും പ്രിയസവിയേഢംകുട്ട കൈലാസ
ത്തിലേക്ക് തന്നും ചെങ്കു. ഇങ്ങനെ ഭാഗ്യവരിയായ
ആ യക്ഷി ശ്രീപാർപ്പാദേവിയേണ്ടാനിച്ചു കൈലാസത്തിൽ
സുവമായി വസിക്കുന്നു.

രം-ഒ. അനുനാരിക്കൽ ഭ്രംബത്തിലെ കമ അ
ത്രാം കഷ്ടമായ് ഭവിച്ചു. ഭ്രംബൻ, ബ്രഹ്മരകഷ്ട്ടുകൾ, മാം
സിളംകളായ പിശാചുകൾ, മറ്റൊ പല പ്രേരണകൾ, ഒവ
താഴുകൾ, കുശർമാണ്ഡരു മുതലായ ഭ്രംബരാജുകൾ, ഷുതനാ
മാതുക തുടങ്ങിയ മാവഗ്രഹങ്ങൾ, ജ്വവക്കല്ലാം നായകനാ
യാടപ്പന്നും ലോകോപദേക്കാൻികളായ ഇത്തരങ്ങൾ ഭ്രാംബി
ക്രി അപന്നാം ഞിന്നും നേരു പത്തിൽ ഭ്രാംബിക്ക് ചാട്ടാറി
ഉന്നയ്യുരെ മായിച്ചു വല്ലാതെ ക്രമക്കൊത്തുടങ്ങി. മന്ത്ര,

അര്ത്യാഹിതം തദാജ്ഞായ ഗ്രവാൻ ഭ്രതഭാവനഃ
ജഗാമ വ്യക്താതുഃഖഃ ക്രൂപയാ പരയാ ഹഹീം. २८
കാശിഗാക്ലിംമുവേഷ്യം കേഷത്രയ്യു ക്രതസന്നിധിഃ
പാലയംബാസംഭരാഗാത്താന്മഹാവിജ്ഞാംഞ്ചാലിഃ നന
എതാദുഃഖയ്യപാലാശയക്ഷംഭ്രതഭല ബഹുലേഖ്യപ്രപി
വാരാണസി അഗ്രഘ്യത്താ ഗംഗാസാനിജ്യുംഭാഗതഃ നൽ
ബാധാഗ്രഹാശ്വ രാഗാശ്വ പാപിനഃ പീഡയന്തി ഹി
ഭർന്നപ്പുർന്നല്ലാനപാനാലൈരുംഭോരപാതകാന്. २९
സദ്യഃ പുനാതി ഗോവിം പാടകന്മാ ഹി ജാഹനവി
എവം പാപേലയംഭാജതസ്പ്രയാംസാലാലു ക്രതഃ നന

ക്ഷാരാണാശ്വയം. ഈ വസ്തു അറിവുകിട്ടിയ ഉടനെ കരണാ
നിധിക്കായ ഗ്രവാൻ ശ്രീപരമേശ്വരൻ വ്യക്താതുഃഖനായി ഭ്ര
ലോകത്തിലേശക്ഷമനെങ്ങളിവന്, കാശി ഗ്രേക്ക്ലിം ഭൂതഭായ
പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളിൽ സാനിജ്യം ചെല്ലു്, രോഗംകാണ്ടം
ബാധകകാണ്ടം കജ്ജപ്പുട്ടന പലരേഖം രക്ഷിച്ചു. ഇപ്പകാരം
ഭ്രമിയിൽ ശിവചൈതന്ത്രഭിജ ക്ഷേത്രങ്ങൾ അസംഖ്യാഭിംബം
ഡിത്തിന് പുക്കിലും, ഗംഗാഫട സാനിജ്യംകുടുക ചേരുകനി
മിതം കാശിവിശ്വപനാമക്ഷേത്രംതന്നെയാണ് അവരെ ദ്വാ
രിലുംവെച്ചു് ഉത്തമ്മാംഭവിച്ചത്. എന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ,
ബാധാഗ്രഹാശ്വം രോഗാശ്വം പംപികാഭ്യാണല്ലോ പീഡി
പ്രിക്ക. ശ്രീനാരാധാനന്ദർ പാടകംഖ്യത്തിന്റെനെന്നാൽ ക
ന്ധുകയുടെ നിലംപിരിന്, ദേഹിംമനംവേണ്ടി ഭ്രിഡാക
തന്ത പ്രാപിച്ചുംഫകാക്ഷാണ്ടരിഷന ഗംഗാദേവി, ഏതുതെ
നാന പാപം ചെല്ലുവരാധാശ്വം തന്നെ വന്ന ഭർന്നം ചെയ്യു, പ്ര
സ്ത്രീക്കുക, തന്നെ ഒവഞ്ചിൽ സ്ഥാനംചെയ്യു, അതു പാസ് ചെ
ല്ലു ഭൂതഭായ പുണ്യം ചെല്ലുന്നവരെ ഉടനടി ഗ്രൂപ്പികരിക്കുമെ
നാളുള്ള സ്വപ്നസിഖതാബന്നല്ലോ. ഇപ്പകാരം പാപമാസകലം
നശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽപിനെ അവരുടെ ബാധാരോഗനില്ലതെ
ക്കൊന്നാൽ പാപമുംബന്നുള്ളത്. ഗ്രവാൻ കാശിയിൽ പ്രത്യേ
2

ഇതി വാ യുർജ്ജകഃ കാശീവാസലാലസതാധികാ എവംവിധാസ്മിതിബന്ധവ്യാഘ്രയാഗ്രഹിക്കംനു വരാഭ്യും ദഗ്ധപ്രക്രമണസ്ഥിപ്രതിപ്രാം തപഃ പൂരാ ധാവനമന്ത്രധാരാവത്തം ഭാവാന്ത് ഭക്തദക്ഷിഖാന്. നുഡി വരഃ ഒക്രജമാസാല്പി പാംവന വിപ്രിന്ന ആച്ചിത് സപ്രതിഷ്ടാപിംത ബിംഡബൈവകാവാഹയത്താ. നന്ന് എവം ഭക്തപരാധിനസ്ത്ര പൂർണ്ണാം കലാജയാത് സ വരോ ഹരിദണം ഭ്രത്രാ പുന്നസ്ഥിപ്ര മഹാശാപഃ. ദം

ക സാന്നിദ്ധ്യം ചെയ്യാനാണായ കാരണം ഇത്തന്നെയായിരി ക്കുമാ എന്നോ? എതായാലും ഈ നിലവാച്ച പാംപ്രതീപേവി ക്കുട്ടം അചിത്രിപ്പു. അക്കമ അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു.

നുഡി-ശ്ര. പണ്ട് വരനേന്ന പേരാഞ്ചായ ഭക്തൻ പര മശിവനേക്കാൾ തു കംന്നതവം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. “മഹാ പ്രേവ മഹാദേവ മഹാദേവതി വാദിനം | വത്സം ഗൗരിവ ഗൗരിശോധാവന്നും പതി” എന്ന വചനത്തിനുംഡാമരണം ക ന്നി വരനാക്കുന്നു. അവൻ ഓട്ടനേടഭാര്യാം ഭക്തവത്സലാധാര ദഗ്ധവൻ പിന്നാലെ ഓട്ടിന്തുടക്കാം. ഈ വരൻ ഓട്ടിനേടി കേ രജത്തിലെത്തിച്ചേര്ന്ന്, അവിടെ ഒരു കുട്ടിക്കു താനൊക്കെ ബിംബംപ്രതിഷ്ഠിച്ചു്, അതിലേക്കു പരമശിവനും പുണ്ണ്ണിചെത്തന്നു എതിരുവായാണുകളിൽനിന്നു. ഭക്തപരാധിനന്നായ ദഗ്ധാന്താ ചെയ്തും. മറ്റുള്ള ദിക്കിലേപതാസകലം അംഗരേച്ചത്രുവും തു വിടെ പുണ്ണ്ണിചെത്തന്നുമാ ഡിപസിക്കക്കതനെ. വരൻ പാ ന്നിക്കൊക്കുന്നാണി തപം ത്രട്ടുകൂം. ഈവൻ പിണ്ടും വല്ല കണ്ണാ മണ്ണിക്കളുണ്ണാക്കി നു ചീക്കുന്നു സ്കോച്ചും, അതിനാ ഭക്തവാസം ചുരുതാൽ തന്നെബു എന്നോ, ഭാവാന്ത് ഹരിണ്ണത്രിപ്പിയാണു ഇം വരനേന്ന ത്രക്കളുംചുരും ഇന്നം വിട്ടതടക്കിക്കൊണ്ടിരി ക്കുന്നണ്ട്. ഏണ്ണസ്പദാപിയായ വരനും ഇം മാനുസ്മിതി എ നെന്നേക്കം ശാശ്വതാമായ തന്നെ ഭവിച്ചു എന്ന പരഞ്ഞാൻ കഫിഞ്ഞുവരും. അന്നമുത്തങ്കുമീ കേരളത്തിന്ന് ഉശ്രാബന പരം (എറിയമാന്നപരം=എറഡമാന്തർ) ഏന്ന പേര് ആണി കി.

കാരണ്യാദിപജഗ്രഹ തം ക്രോണ മദ്ദഹസ്പദ:
സാ സ്ഥിതിഃ ശാശ്രതി തന്നു കരെ ഹർണ്ണതുപിണ്ടി ത്ര
ഉള്ളതെന്നുപുരാഖിവ്യാ തഭാ കേഷത്രന്നു പാപ്രം
ഭക്തവാസല്ലമിശ്രന്നു പുണ്ണ്‌നൈപതന്നുമെവ ച. രം
വിലോക്കു ലോകയ്യുകലഃ പരമാം മുഖമാവഹത്
സാന്നിധ്യങ്ങയാഗാദയികാത്തത്രായാന്തിന്നു വൈശിന്നാ രന്ന

മായ്വേിച്ചു. ഇത്രാദിയായ ഭക്തവാസല്ലവസ്ഥയേണ്ണം ഈ
ബ്രാഹ്മിനിലെ പുണ്ണ്‌നൈപതന്നുരേതയും കണ്ണുകെട്ടുംഭിന്നേ
കലമാനവേദം വഴിരെ സന്ദേതായിച്ചു. ഇപ്പുകാരം മറ്റൊക്കേ
ത്രാദില്ലജ്ഞതിനേക്കാർ എത്രയോ അധികം സാന്നിധ്യം ലു
വിടുവാണെന്നു വരികനിമിത്തം രോഗചീഡിയിതനാങ്ങം ദേവതാ
ബാധിതനാങ്ങം മറ്റൊന്നിരവധി അന്നങ്ങൾ ശ്രീകവിടാതെ ഇ
ഞ്ഞാട്ടു വന്നതുടങ്ങി. മഹസിഖിപ്പേണ്ണത്വവിധിം ഈ വരവു് കു
മകുലത്തിൽ വല്പിച്ചുവരികയല്ലാതിരിക്കണം? ഏന്നാൽ അന്ന
തെരു സ്ഥിതി എന്നായിരുന്നു എന്ന നടുക്കാറാണപ്പോരും ആ
ചുന്നോക്കാം. പരമഖിവൻ തന്നിച്ചുണ്ട് (പാഠ്പത്രി) സ്ഥിത
നായിട്ടു). ഇക്കുറി ഭ്രംബക്കത്തിലേക്കുള്ളെന്നുള്ളിരുത്തെന്നു ദിന
വിവരണംകൊണ്ട് നാമവിശ്വാസിക്കണ്ണിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അതായതു
ശ്രദ്ധപണ്ഡാക്ഷരീഭൂത്താം കണ്ണു. ഒരിക്കൽ ശ്രീക്കുരാചാര്യ്യ
സ്പാഖികൾ— ‘ശക്തി എന്നൊന്നിനെ കല്പിക്കേണ്ടാവഗ്രഹിപ്പിലു.
അപുരം ഏകം മാത്രം’ എന്നിങ്ങിനെ ശക്തിവാദം തുടങ്കുകയും,
അമരാംഘവാദരൂപം ചീനീട്ടുവേക്ഷിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യ
നിന്നെന്ന ശേഖം തദ്ദോഷം പരിഹാരാത്മം സംശയ്യുലാംരീണ്ണോ
അം രചിപ്പാനാരംഭിച്ചുപ്പാർ നമ്മേ എന്ന പരിയന്നതെന്നെ
നാൽ, ‘ശീവപ്രസ്ത്രാ യുദ്ധക്കാ യദി ഭവതി ശക്തഃ മുഖവിശ്രിതം
ന ചേദേശം ദേവോ നവല്യ കുശലഃ പ്രസാദിത്തമവി’=ഒരിവൻ ശ
ക്തിയോടുകൂട്ടേശ്വരന്നാൽ എന്തിനാം പ്രലഭിംബണ്. അശ്വകിലോ,
അന്നങ്ങാൻവോലും ശക്താന്വയിക്കാംപിലു, എന്ന്. ശക്തിയു
ം സാന്നിധ്യമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അന്നതെത്തെ ശ്രവിച്ചെന്നു
സ്ഥിതി ശ്രദ്ധാലീഡയിരുന്നുവെല്ലോ. അതുനീമിത്തം ഭഗ

വഹിവോ രോഗിണോ ബാധാപീഡിതാദ്യ നിരന്തരം തതു ശക്തരസാന്നില്ലും ചരചകതാപി പരമേഹപ്രാഃ ദർ കാലംബാലുവ താം സപ്തം ധൂരം വോസ്മിതി? സ്ഥിതി: ശക്തിപദ്ധാക്ഷരിനിസിഭവഭവദ്ദില്ലിതി നന. ദർ തത്പര വിജ്ഞായ തഭ്രവറ്റാസ്താരം പ്രാഹിജണാത്തതഃ സ ച കൈലാസമാസാല്പ മാതരം പ്രാനിപത്രു ച. ദന്ത സപ്തം വിജ്ഞാപയാമാസ ഭ്രതഭ യദ്ദിഷ്വഷ്ടിതം ഗംഗാസംഗദ്ധുക്ഷപിതാ താം വിഹായ ഗതഃ പതി. ദർ അധുനാ ഹരിണങ്ക്ഷത്രമിതി ശ്രദ്ധരാ നനദ സ കാലം പ്രതിക്ഷമാണാപി വിരഹാക്ഷലിംതഭ്രിയാ. ദവ ക്ഷണാശവ്യാ ത്രപവത്രു ഭദ്രകാളിം ച സംഘതാ പ്രതശേമ വൃഷ്മാജഹ്യ ഭ്രതാമപുരസ്സരാ. ദൻ

വാന്ന സപ്തം ശക്തനാശണക്കില്ലും ഭക്തനൂതനട സക്തങ്ങൾക്ക് നില്പുത്തി ചെയ്യാൻ, അവരുടെ പെരുപ്പം വദ്ദിക്ഷനേരാറും, കി ശക്തിത്തുടരി. അല്ലെങ്കിൽ മഹാസിദ്ധരേ? ശക്തിപദ്ധാക്ഷരിനിസി ഖനംരായ നിംബൾക്കല്ലാം ഇം താപം അറിവുജ്ഞതാണല്ലോ? ദന്ത-നന, ഇംവിധം കാഞ്ചത്തിനേരം സ്ഥിതിഗതികളു റിഞ്ഞതിനേരം ശ്രദ്ധയും ശാസ്ത്രവിനെ പരിഞ്ഞയച്ചു. ശാസ്ത്രവാക്കട്ട ചെങ്കലാസത്തിൽചെന്ന് അമ്മയെ നമസ്കരീ ചു ഭ്രാഹ്മാജന്മല്ലാം പിവരമായറിയിച്ചു. ഗംഗയുടെ ശ്രൂക്കട്ടിമിത്രം മാനവതിശായിരുന്ന പാപ്പത്രിക്കേബി, നേരാ ച കാശീവാസമുഖേക്ഷിച്ചു് ഇപ്പോൾ ഒരുദമാനുക്ക് പോയി ക്രവിടു പുണ്ണക്കവയേരു നിത്യവാസമുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മുന്ന വാന്നു വഴിര സന്നോധിച്ചു്. ഭർത്തുവിരഹംനാമിത്രം അത്ര നം പഞ്ചകുലാനസമാശണക്കില്ലും കാലം കാത്തിരുക്കുകയായി ആന ദേവി ഉടനെ സവിയായ ത്രപവതിരുക്കാട്ടം, പുതിയായ ഭേകാളിയോടുകൂടി കാളപ്പറമ്പു കഴറി ശാസ്ത്രവിനെ മുന്ന ടത്തി ഭ്രാഹ്മകത്തിലേക്കുമ്പന്നെള്ളും. ശ്രദ്ധവാനാക്കട്ട പാപ്പത്രി സുഖസന്നായിട്ടിരു വരുന്ന ഏന്ന മുന്നുക്കി അറിഞ്ഞു കൃത

ക്രത്രാ പ്രസന്നാഹായാൻിം ഭവാനിം ഭവണമ്പരം
അസമാപകഗഹാലിപം മാംഗള്യം ഘരതഃ ഘരഃ ദീ
സ്തതനാമാസ്താസ്ത്വം ദ്രാജാലോക്യ മംഗളം
ജലാഭിഭാ ഹംമത്രലം പ്രാവിശംഖ പുഠരാത്രക്കം, ദീ
പ്രപ്രഞ്ച ദിപം വിധിവസ്ത്രകരാപ്പിതസ്ത്രിക്ഷാ
വവരു പാപ്പൽ ഭ്രംരാഭരം ദിപത്രവിശാ. ദീ
അഞ്ജയിത്രാ തന്ത്രിശാ ലോചനാ എഞ്ചുനാനസാ
നാന്തഃ പ്രവിശ്യ കമിത്രപ്പാഹനമെന്നുവ സന്നിധി. ദീ
സപ്വാഹം വുഡം നൃസ്യ ഭദ്രകാളിഭവാച സാ
വഭത്സ സ്ഥംഭ വസാസ്തിം സ്ഥപം പുരതോ അപവത്രപി

ക്രത്രായി കേഷത്തുമാര്യഡ്രൂ മുന്നും ശത്രു മാഗളാംഗം യ? വ
ലിയ വിളക്ക ഭേദവീപം ബവപ്പിച്ചു. ശാസ്ത്രാദാനിച്ചു വരുന
ഭേദവി മുതലാഖവൻ മുംത്രംവെച്ചുനാനെ ഇം 2.0ഗ്രാഡ്‌വീപം ക
ണ്ട വളരെ സന്തോഷിക്കുകയം ഉടനെ കേഷത്താൽ പ്രദേ
ശിക്കുകയും ചെയ്യു. പാപ്പർത്തീദേവി സപ്പനം ത്രബക്കുക്കാണ്ടാ:
നെ വല്പ്പവിളക്കിൽ നെന നിംച്ചു്, രാന്നു ഭ്രംരാഭിഭാരം
പ്രോമാഭരം മുത്താമാനായി പിളങ്കുന്നതായ അംഗീപത്രാ: ന ഓ
ക്കയും മക്കിരെയച്ചതു കൈണ്ണുചുകയും ചെയ്യു. ഒന്നു തുരാ
അംകയായി റാറിത്രുംഘയായി നാലുവലത്തിനുകത്തുവെന്ന് ഭ്രം
വാന്നു വാഹനത്തിനുചുതു രാനെ രണ്യപത്രാൽ രാന്നു
ധാമനവുഡാശാളമിവസിപ്പിച്ചുഭാഭിഭാംശേഖം ഭേദാളി
ഡോടിപ്പുകാരം പറഞ്ഞു്-വാതു! ഗ' ഇം തുണിഭേദത സാന്നി
ഡ്യും ചെയ്യുഡിവസിക്കു, കിഴക്കു തുണിഭേദത പ്രവവരിഡ്യും.
ശാസ്ത്രാദ്യു് രാന്നു സ്ഥാനത്രുതനെ. ഭേദി! നിങ്ങളജുഡിച്ചു
നാക്കുചു ഫ്ലൂവം ഒരിക്കലും ശിമ്പിക്കാംപ്രേക്കയില്ല. നാൽ
ഭേദാദം നൊന്നു നിങ്ങുടെ ഡോഗക്കുചും നിരവേററിക്കൊള്ളാം:
ഞാനിപ്പോൾ നിന്നു അച്ചരബന്നു അരുംഡാലുകാരമാണാ ലൈം
ഡിനോട്ട് വന്നതു്. ലോകക്കേമാത്രമം നാാവിച്ചുവരു സന്നിധി
യിൽ തനെ വസിച്ചുകൊള്ളാം. ഹൃം! ലോകത്തിന നാജുവാ

സ്വന്മാദന ഭരണാശ്വരമാട്ടി യോഗക്കുഴം വഹാന്ത്രഹം പ്രത്യഹം പ്രത്യഹം ഭേദയും മാറ്റംവെല്ലസ്ഥലഭാ തെ അഹം താട്ടപിത്രരാജശാഖാഹതാ തന്നു സന്നിധി വസാചി ഓഡക്കുക്കുഴം സ്വന്തുസ്തുജിഹതാംത്രജ്ഞം. ദണ അപസ്തുഷാധനാ ബാധാഗ്രഹാശാഖഗ്രണിരുത്ത് താം പിത്രഃ പാഠതലയൈദയസ്താത്ത് സ്ഥാപണാത്രജ്ഞം ഭര കൊട്ടിശാഖാ ഭരണാധാരത്താസ്തുജാധാരാനി ച ദയ നരാഃ താംസ്താം വ്യാത്രപവത്രാസിഹാസ്താഖാൻകരക്ഷണാത്ത് ഉത്രുക്കരാം പാർത്തി ദമവി ദസാപാനമധിത്രഹസ്താ ചിരപ്രണാളിനം കാനുഹാഖസ്വനകമംബികാ. ദണ ഇന്നാഞ്ഞരാഭിലക്ഷാതരം ശാശ്വതം സ്വാതപഃഫലം കിഷ്ടാന്തികം സമാഹതു സംസ്ക്രമം പരിഷസ്താജേ നും

ണാ. അപസ്തുജാരമാണിപ്പോൾ ബാധാഗ്രഹങ്ങളുടെ നേതാവായും തനിന്തിരിക്കുന്നതു്, അബ്ദി. ദാനവരു അചലന്നു തുക്കാല ടീക്കു ചോഡാട്ടുവിച്ചുണ്ടാം. പലതരം രോഗംകൊണ്ടും ഭരണാധാരകും സകടപ്പെട്ടിവിടു ആരോഗ്യും വരുന്നുവോ, നിംബും തുച്ചവതിയുംകുട്ടി ഉടനടി അവരെരായപ്പും രോഗബാധകൾ നീണ്ടി സൗഖ്യിതനാരാക്കിച്ചെരുക്കൊണ്ടിരിക്കുണ്ടാം. പാർത്തിദേവിയാക്കട്ട ഭേകാളിയോടിലുകാരമെല്ലാം ശടംകെട്ടി ഉത്തരിച്ചെരുക്കുതിന്നുരശേഷം സോഡാനം കയറിക്കുന്നതു്—എത്ര രാനാ നോക്കിക്കണ്ണാലും കുറ്റിനു മതിവരാത്തതും ചീരപ്രണാശാസ്ത്രം താന്ന പുൽജിനത്തിൽ നാനു കൊതിച്ചുതും താന്ന ചെഞ്ച അപസ്തുജാന്നു പരിചുട്ടുവലം ശാശ്വതാദ്ധ്യത്തിമതിസ്പ തുച്ചം വിളക്കുന്നതും ആരു തേന്തംവിനാധാരാണ്. ഉടനടി പുംബാധിപച്ചതും ചുന പ്രോത്തിരേചോദിതയായിട്ടാലിംഗനം ചെഞ്ചു. അരാം ആ ക്ഷണത്തിൽ അവർ രണ്ടുപേരും, അംതെ, ശക്തിയും പുരുഷരം, ലേഡാത്തിന്നുരു ആദ്യപിതാക്കന്നാരായ പാർത്തിവരമേശ്വരരഹാർ, ഇല്ല, അഞ്ചിനെ രണ്ടില്ല, അരാം റ ണ്ടും ദണ്ഡ്പുരതെ അനായും ചുന്നും വിളക്കുന്നു. ഹവരു ഏതൊ

தமானிலெக்குமாவுடன் தாவுக்கி ஶக்தி பூர்வம்
ஒரதைப் பிரதரவால்து பாய்த்திப்பாசெல்லாறு. எழுத
ஸமாயிமாறுஸலக்ஷ்யம் சுகஷ்ய:புதுக்காதாம் எதோ
ஈங்கா ஹாரூநாங்கா ஹாரூநாங்கா குநாங்கா ஏ. எழு
ங்கூர் யுக்கல்லூப்புஶக்த: புநாங்காப்புநிலிட:
புதுக்குநாங்கா ஜிரதாம் ஸுவாங்கார்யா வெடுவா. என.
கெக்குரா ஜீலப்பாம் ஸததம் ஜங்காமலுப்பிலங்க
நிஶாந்தியா மஹாரங்கெ ஸ்தாத்தா வாபாங்கார்யா. என்
கெண்டுபூதுதித்தெஷ்டாங்கா குடாக்காப்பிலுஷிட:
ஜபக்கப்பனு கஷ்ணிமறும் ஸ்தாங்காங்குத்தாங்காங்கா;
பூரயித்தா டி பாஜாம் ரத்தா திலங்கா வா
ஈங்க:புவிஞ்சாதிவந்து உணயப்புஸ்மாங்கிவாங்காஸ: என்று

வில ஹாரூவாங்க: அங்காக ஜங்காங்கிரமாய தன் வெல
தாங்க பூங்கா கரிச்சுத் கேவாம் நமாயியித் தங்கோகை
காங்காந் கழியுமானுரிக்காம். காவரதோ நங்காக ஹாங்காப்பக்ஷ
ஸ்தாங்க விஷங்காய்சோங்கோன. அவோ ஹாரூ! எவோ
ஹாரூ! முநாபித்துங் ஸகங்காவிலுப்பாங ஜிரதிட்டு
நாம் ஸபங்காவியேஉங்குதே லோகத்திளோக்காகை புதுக்கு
ஶர்காய) ஸுவங்காயிவெதித்துரிக்கோன. அஞ்சென்டு.

ஸஹ--ஏ. அப்புயோ மஹாங்காங்கை! நினைந்து ஹா
கெகவங்கேவாம் ஜங்காங்காதிலீந்த ஸுவங்காப்பிலுக்கா
வீட்டுங்க ஏரங்காங்காத்துவான ஸதா ஜீதுகொருவிக்க. ராநு
ஒட அங்குயாந்திலீந்த அநங்காந்தித, அந்தாயாம் ஒடிர
வெங்குப்பிங் (துறை சூங்களிக்க) வாபங்காங்கை ஜாங்க
ஏங்கு, ஸப்பாங்கா ஸங்காரியிக்க, குடாக்காங்காலயங்காங்கா, வ
ஏங்காக்காமறும் ஜபித்து, ரீவாங்காங்காலயங்காங்கா, ஏ
ஏங்காங்காத்துக்கொள்க ஸ்தித்து, காங்காமறு கெங்கொள்க
ஏங்காங்கா கெங்கொந்துவியாம் வலருவிக்கை நிடத்து
ஏங்காங்கா, ஒக்குத்தக்கிலை மணிதெங்குத்து (புதேங்கித்து நூர்

വിശശശതാഖ്യാപണ ദഭവിം ഗ്രിഗനലിനിം
ശാസ്ത്രം അക്ഷരാജ്യ തനയാം വിനയാന്ത്രിക്കിൽ. നും
ചസ്തുക്കരുസ്തുഹസ്തു പരതഃ പ്രണമേഘപിളം
പ്രതിക്ഷൻ പ്രമഥമാദ് ചാടം കവാടസ്വഭാവപിതി: നും
നിമ്മാല്പരിനാവാപ്പാസ്താത്മ: സുക്രതി നരഃ
നിമ്മക്കാഡരണം ദഭവമഭിഷകപ്രിയം ശിവം. നും

കർ കണ്ണു തതി) നാലുവായത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു മണിപത്തി:
ബധിപസിക്കന (അങ്ങിനെ സകലം) ദേവഹാര, വിശ്രേഷി
ചും രണ്ട് ഘുഷഡം ഓകാഴ്ചീദേഹി സോമസ്ത്രയിന്ത്രത ശാ
വും വും കിഴക്കുത്താനിമേൽ അക്ഷി ഇവരേയും ക്രമിയോടെ
തൊഴു വദിച്ചു്, സോഹാനത്തികൾ ചെന്ന കൈക്രമ്പി ദേ
വാനെ നമസ്കരിച്ചു്, ശ്രീകോവിലിനും വാതിൽ ഏതുമാ
യി തുരക്കന്നു നേരം ശാസനോധിക്രമ്യാദരവും ശാന
നുചിത്തനായി പ്രതിക്ഷിച്ചുകൊടുക്ക. അതു വാതിൽ തുരന്ന,
അക്രോതക നോക്കു. ഏതൊരു മനോഹരമായ കാഴ്ച ഇം
നിമ്മാല്പരിനം സാധിച്ചാൽ ഉന്നയ്യാജിനസാമല്ലും സിലി
ചുക്കിണ്ടു. പരിവായി മുടങ്ങാതെ നിമ്മാല്പും തെച്ചുനവ
ങട ഭാഗ്യം ഏങ്ങിനെ വല്ലിക്കണ്ടു. ആ ദിവസം മുടങ്ങാ
തെ സാധിച്ചാൽ തന്നെ ഉദ്ഘാതാവമായി. ഇം സംഗതി
ആര്യതം ഭർഖുചെന്നു പലയം പറയുന്ന. ഇല്ലക്കിലും താങ്കൾ
ജീവിക്കന ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമെങ്കിലും നിമ്മാല്പരിനം ദു
ച്ചസാംബാ കഴിക്കേണ്ടതു് ഏവജക്കേയും പ്രധാനക്കത്വവ്യക്താശം.
മറ്റു കൂര്യങ്ങൾ മുടങ്ങിപ്പോയാലും ഇരംനു നീക്കത്തുകൂം വ
നാഡോക്കയ്ക്കു. അംഗീനെ വരുന്ന പക്ഷം ജേനു മുടങ്ങിയ
തായി വ്യസാരിക്കേണ്ടിവന്നേങ്കം. സുക്രതുജീവക്കു ഇം ദി
നം പിംഗാപ്പുടാതിരിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന പീണ്ടും പറയുടെ. അ
നന്തരം തിരുവാന്തേരംമാരുവെച്ചാൽ മുഖലിപ്പഗദംനും, വ
ഴിക്കു ചുഡിയേക്കു. ഇതും കമിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും നമസ്കാ
രിച്ചു തെക്കു പാട്ടും ചെന്ന നിരുപ്പംവില്ലെന്നാണ്ടിക്കാ
യി ശാന്നവതിയേയും ഒക്കിണ്ടുത്തിയേയും പദിച്ച റിത്മ്

ക്രൈസ്തവത്വാർത്ഥിക്കണ്ണ മക്കിബ്രോദരം
വില്ലേന്നരാജഭവനില്ലെങ്കിലും നശാവന്ത്രത്തിൽപ്പരം വാഹി
പ്രാക്കിബ്രാഹ്മി കവൻ ഭജൻ ശാപാലഭവാലക്കം
പദ്ധതിപ്രവി ചപുജാസ്യ പദ്ധതിപ്രവിചന. ദ്രോ
വിമിഖാതാത്രായ സായം ശഹാലിപോണംവച്ചി ച
നിരന്തരായാ സംപ്രാഥകതികാവു ഭജൻ നരഃ. ഒരു

വും പ്രസാദവും വാഞ്ചാർ വുരത്തു കടന്ന പ്രാക്കിബ്രഹ്മിക്കിൽ
കുടു ഏല്ലും അക്കിബ്രാഹ്മി വെച്ചുകൊണ്ടു. കൈക്കാശത്തു
ആക്കപ്രാക്കിബ്രഹ്മി അണ്ടുനേരവും കീഴ് തുക്കോവിൽ ശ്രീകൃഷ്ണ
ജീവർന്നവും മറന്നപോക്കുത്താണ്. അനന്തരം രാധാവിപ്രജീവി പുഞ്ച
പാനെ എത്രതു പുഞ്ച “വിമിഖാതാനഭമ നം ശരകോടിവാല
പ്രം” എന്ന ശിവേലി സേവിച്ചു വന്നാലുടനെ പാരാരട്ടിപ്പുഞ്ച,
ഉച്ചപ്പുഞ്ച, ശംഖാമ്പുഞ്ച. ഇന്തരാക്ഷാംപു സന്നപുഞ്ച കഴിഞ്ഞു
നടത്തുരക്കേബുമും ഉച്ചപ്പുഞ്ചകെ ആദ്യത്താലുജീ സാവകപഞ്ചഗ
വ്യാഖ്യേക സമഖ്യത്തും മുന്നനേരം ശ്രീ പാലിക്കം സന്ധ്യപ്പുഞ്ച തീ
പംശാധനാസജയത്തും, ഇങ്ങിനെ ആക്കെ ത്രം ത്രം മുട്ടം വരുത്തം വ
രുത്തുക്കുത്തു. ഓക്കരു പിചാരാധന കഴിഞ്ഞു് ഉടനെ കീഴ് തു
ക്കോവിലേക്കു വാദ്യരേഖാധനംമുകളം ഒരു ചെജ്ജീവടി ഏഴുന്നഞ്ച
ക്രോന്തായി കാണ്ണാം. “പുരുഷം സാമ്മാനാമി സംശ്വേഷം ദ
വദന്തികം” എന്ന ശവദമ്പളക്കുരം ഏറ്റവാന്തരപ്പുന്നു എഴുന്ന
ജീവത്താണാതന്ന മനസ്സിലുക്കി പിന്നാലെ ചെന്ന് അവാട്ടണ്ണത
പിചാരാധന ശാമ്പത്തു് ആ പരിശാടകപ്പും പ്രാക്കിബ്രാഹ്മി വെക്കു
ന്നതിന്നീരു മഹം ഒന്നു വേറു തന്നെ. ഇപ്പുകാരം ജാരോനാം
നീരഞ്ഞു തത്പരം മനസ്സിലുക്കി ചെജ്ജുന്ന ഭജനമെ ചിഡാവതാ,
കീഴുഞ്ചു. പ്രാക്കിബ്രാഹ്മി ചെമ്പോഡാർ നാട്ടുവർത്തമാനം പറഞ്ഞ
പി, നാമം ജീവിക്കുകയാണ് ദ്രോഗഭരംനാരിഞ്ഞുവർ തന്നെ
വള്ളം മുത്തും. ഇന്താ ഭജനക്കാരുടെ ചില പ്രാത്യുക കത്തി
വ്യാകുളജ്ഞാ. അരാസ്സാം ഫേഞ്ഞുന്നതിലെ സിക്കിമ്മാർക്കും ഉ
ചേരണാംജംജുകാരാ, ചെജ്ജുവാർക്കും വേണാം. “പുഞ്ചം ച
ണ്ണം പുഞ്ചവെണ്ണം സേവമന്മുത്തം പുനർപ്പുഞ്ചം! ചാഡാവ

സപ്താത്മസിഖിമാപ്പ് നോതി നാതു കായ്യാ വിചാരണാ
വിശ്വാസഃപ്രേമഭക്തിയു കൈകുള്ളംസലികാരണം ഒന്ന്
സപ്താപദാം നിഹന്താ യഃ സപ്തമംഗളമംഗളങ്ങൾ
സന്നിധിത്തത്രമഹിണംക്ഷണതു ഭാഗ്യം മഹീജീഷ്മാം. എൻ

ഇതി സുതമുഖവാലിക്കം പുരാണ-

ശ്വരിതം വിശ്വനമസ്തുതം നിശ്ചയ

പരിപ്രശ്നാഘ്രാഡാ മനീശ്വരാഘ്രാഡാ

പരിപ്രശ്നത്രാനന്തരാഭ്യ സുതം.

44

പ്രഥ്യഃ ഉംച്ചഃ.

സുത യഞ്ച്ചാസി ഭദ്രം തേ കൃതാത്മാഭ്യ കൃതാ വയം

ട്ട റിണാലയമാഹാത്മാശ്രാവശണന ത്രാഖാധുനാ. 45

ബോമ്പുരുഞ്ഞു പുന്നശ്വണ്ണം പുനർവ്വച്ചം” എന്നിൽക്കെന്ന
നിവന്നിര നാലുവലത്തിന്നാളിലെ മുഖക്ഷിണത്തിനോരു കു
മുണ്ട്. നിവേദ്യം ഏഴുന്നാളിക്കുള്ളഭലായ അക്കത്തെ സു
ക്രമ്പേജേജേഴ്സ് അറിയാത്ത ഇം പ്രഥക്ഷിണത്തിനോരുണ്ണങ്ങ
ള്. അതിനു പലേ വൈശ്വാണിക്കുള്ളതിനാൽ സംശയാരണ
ക്ഷാം അപരിച്ചിതനാം അതു വേണ്ണേണവേണ്ണാരാണെത്തു
മം. വിശ്വാസം, പ്രേമഭക്തി, കൈകുള്ളം (പരിമരണം) ഈ
വദ്ധാനുഭാം അഭിജ്ഞസിഖിക്ക മുലകാരണം. ഇതില്ലെന്തുവർ
ജോക്കാളം പേണ്ടെ, തവറ്റെ ചക്രവർഖാക്കേണ്ടെ. സകല
വിധ അപത്രകളുടേയും നില്ക്കേണ്ടനിവും വരുത്തിത്തന്നു
സപ്തമംഗളങ്ങയാട്ട ചേന്നധിവസിക്കുന്ന ആ ദിവ്യമംഗളമുന്തി
പുണ്ണക്കലയോടെ ഇം എറുകാനുർ ക്ഷേത്രത്തിൽ സാന്നി
ഡ്യൂച്ചെജ്ജുനാ. ഭ്രംഭകവാസികളുടെ മഹാഭാഗ്യം.

ഓ-ഓ. ഇപ്പുകാരം സുതന്നിര മുവരുന്നിന്നാഡിച്ചു
പോദിയത്രും കേരളക്കുന്നവരംസകലം സാജ്ജാംഗം ചെയ്യുവ
പിക്കുന്നതുമായ ത്രിപുരാതനക്കപിവ്യവരിഗ്രം കേട്ട സാജ്ജു
നാരായ ആ മനീശ്വരന്മാർ സുതനോട്ട വിണ്ടും ചോദിച്ചു.
മേമ്പുതി! അഞ്ചു പരമാനുഗ്രഹാന്ത് ഏനെ. അഞ്ജു കംഗളം

തതു കുതാസ്തി ഗ്രാപാലപ്രതിജ്ഞാ കീഴുണ്ടീച സാ
സാള്വയ്യ കുത്തുതു സാന്നിഡ്യം കൃതവാൻ ഹരഃ: ചെ
എത്തസ്ത്വം സമാചക്ഷപ കമാശേഖം ധമാവിധി
ലോകാസ്ത്രേഹമശാഃ സുഞ്ജിപമവഗിഡ്യതേ. ചെ
സുത ഉചാച.

പുരാ ഹിരണ്യക്ഷിപ്തം ഹാളം നാരാധാരഃ സ്പദം
അവതീണ്ടാ നാരസിംഹം ഘ്യാരഘ്യാരം വപുർഭ്യത്
തതു നിവർത്ത്യ കത്തവ്യം സുരകാഞ്ചം ജനാർഥനഃ
അംഗാനതഭജാസ്ത്രരഭ്യത്തിനാ ത്രാജ്ഞമുത്തിനാ. വും
പ്രശാന്താത്മാ കൃതഃ പരഞ്ഞാഭന്തല്പിം ഗതവാൻ കില
സുരകാഞ്ചാത്മകമവൈദം ശരഭത്പഠം ജഗത് പദ്ധതഃ വും
അമുഖ കാലേ ബഹുതിമേ ഗതേ കതിപയേണ്ണുരാഃ
ബാലവദ്ദോ വലാരാതിം ഭാവയാണുക്രിയ ലിവഃ വും

വേക്കട്ട. മരിണാലയമഹാത്മ്യം കേട്കുന്നിമിത്തം ഞ
ണ്ണൾ കൃതാത്മകമാരായി .എന്നാലീകേഷത്തിവെപിടെയാണ്
ബാലഗ്രാപാലപ്രതിജ്ഞ, അതെന്നെന്ന ഉണ്ടായി? ശരഭ്യത്തി
യാഡ പരമശ്രീവിജൻ ആന്താര സംഗതിക്കാണവിട സാന്നി
ഡ്യം ചെയ്യുത്? ഈ കമാശേഖം. കൂടി ഒട്ടം വിട്ടുകളിയാതെ
പിവാരിക്കുക. ഇതു ബാക്കിവെച്ചുകൂടം മാരിലാകർ സന്ദേഹത്തി
ലാണ്ട്രവോയേശം. ഇപ്പുകാരം മാത്രനിവചനം കേട്ട സുതന്ന്
ആ കമാശേഖം തുടന്ന്.

വും-ന്തി. അല്ലെങ്കി പ്രശ്നിശ്വരരാരെ! പണ്ട് മഹിം
ശ്രീക്ഷിപ്തവിനെ നിറുച്ചിപ്പാന്തിവേണ്ടി ആദ്ദിനാരാധാരാന്ന
താൻ തന്നെ അതിഭയകരമായ നരസിംഹമുത്തിയായവരാണി
ഈ കഞ്ചവ്യമായ സുരകാഞ്ചം നിപ്പറവിച്ചുതിനെന്ന് ശേഷവും
തന്നെന്ന് ആ കോപാദ്യോത്തെ തന്നുത്താനന്ദക്ഷവാൻ ശക്തന
പ്രിയപരികാരിക്കപ്പെട്ടിരും ഭോക്ക ഭയവരവശമായ്ക്കിൻ്റെ സ
ദയം പരഭവിവാൻ ശരഭ്യപിയാണ്-ചെപ്പുണ്ട് നരസിംഹാജാ

ഇത്രോ റസിംഹമാരുസു പുരാതനശാത്രവാദാർ
ആലിച്ചാരവിധിയാണെന്ന ധനജ്ഞാന്മാരു
അതു കണ്ണാടിപ്പത്ത് ഭിഷണാ ലുഹരിസ്ഥാ
ശാപശ്രൂൻ പ്രതിക്രിയാഖാരച്ചിത്രമുഖവാനപ്പയാവാ. വുന്ന
സപ്തതാനത്ത് സമ്പ്രാണി: പ്രതിക്രിയാഖാരച്ചിത്രാരാ:
സുരശപ്രഭാ നാരദാക്രമ്യാ ഹരിണാലയയള്ളുഗാത് വും
അങ്കുരനം ഗർജ്ജനവു ശാരാത്രാഹരിവീരംഹാ:
ശ്രൂതപാ ഘുശപദ്മപിണ്ഡാ ദേവാംബവമാനവാ: വുന്ന
ശാഖ്യാംബുവവരമുത്ത് സ്പൃജ്യ തത്രാജഗ്നീഷ്ട്രാനാംബിരാം:
പ്രതിക്രിയാം കാരംഗം ചാ നാനപപല്ലുന്ന ദത യലാ. വുന്ന

ശാന്തകോപമാക്ഷിത്രജ്ഞനബ്സാനംചെജ്ജ കമ സുപ്രസിദ്ധ
ശാണാല്ലു. ശരഭേമനത്ത് ഒരാരം പക്ഷിയാക്കണ സിംഹ
ഞ്ചിനിഹിനന ഭയമാണ്. എനിന്നാനു പക്കരമാണാല്ലു സ്പു
ഷ്ടി. ഇക്കുമെ കമിണ്ടു വളരെ ചുരുളും പിന്നിട്ടിന്നീര ശേ
ഷം ഒരുക്കൽ മുതാരം അസുരങ്ങൾ വബവാനുരാധിത്തീ
ജകയും അവർ ഇന്ത്രോടു പൊതുവിനേരാല്ലിച്ച് അക്കരാവ
റാണിൽ നിന്ന് ശാഖേദാരര ഓടിച്ച കളകയും ചെജ്ജ. ഇതുന്
ചീണ്ടവിച്ചാരം കൂടാതെ നാസിംഹമരുന്തിനേൻ്റെ പുരണ്ണ
രണമാരംഭിച്ചു. ചാവിടെ ആലിച്ചാരവിധിപ്രകാരമുള്ള മോ
ം നടന്നകൂണിരിക്കു മോക്കാഡിഡിനിൽ നിന്നു ദേഹര
നായ നാസിംഹമുന്തി കുതിച്ചുചാടി. ആ സമയം ചാവിടെ
തനിക്കൈതിരാധിട്ടാരെയും കാണായ് കയാൽ തു ഭോഗക്കു
വം ഇന്ത്രനെ ഓടിയെങ്കി. ഇന്ത്രൻ തന്നെതാനാണ്കുംകിന്തി
ന്ത്രതാഴ ഈ ശാന്തമ്പ്രതിനിഃ പ്രതിവിധി ചെയ്യാനറിഞ്ഞുകു
ടായ്യും നേരം കുടിയും പാഞ്ചു കുഞ്ചിപ്പുട്ടന്തുക്കണ്ണു നാ
രഭൻ വിളിച്ച പറഞ്ഞു:- ഇന്ത്ര! ഒറ്റ യാത്രാങ്ക നില്പുത്തിയും
ബോക്കേം. നേരെ ഹരിണാലയത്തിവേങ്കാടിക്കൊംക്കു
ന്. ഇന്ത്രൻ അതു ലാജാക്കിപ്പാണ്ടു. പിന്നാലെ നാസിംഹ
വും. ഇന്ത്രനീര നിലവിളി, നാസിംഹാക്കിവാൻറെ അലർച്ചു, ര

താവജ്ജഗ്രഹ ഗ്രഹരിമ്മഹാദൈ പതിതം ദിവി
പ്രാണാലയജഗത് പ്രാണാക്കാണ പ്രാണാപദം ഗതാ
സ്വവനിദാം ഗതഃ സൃഷ്ടം ശയിത്പാ യത്ര ലൈത്യരാട്
ശയാനം തത ഗ്രഹരാരംഭകവല്ലുൾ നമിയണ്ണജനം. ദുർ
വിഭാഗ്യ നവരഹോ കക്ഷിം പീതപാരുണ്ണവു ശ്രാണിതം
ആത്മമാലാധരാ യാവന ജഗജ്ജ നാരാ ഹരിഃ. നീം
താവഭാവിരാത്രാനത്ര ശരഭ്ല്ലാള്ളിവഗ്രാഹഃ

ഭൂമതിശാഖയാനാസ പക്ഷാഭ്രാം ഗ്രഹരിം വിഭ്രം. നീർ
ബണ്ണാസംഭവതാ കവഹദയു സാല്ലുസംഭജതാ ഹരിസ്തമാ
സമം നിപോതത്രുഃ ശംകപാദം ഹഷ്ടത്രപാകല്യ. നീർ

ഒക്കം ക്രടിച്ചേരന്നാൽ ശബ്ദം ദിക്ഷാസകലം മുഴങ്ങാം. അതു കേ
ട ദേവന്മായം അസൂരക്കുളം മാഡ്യത്രം പ്രേടിച്ചു വിരിച്ചു് അ
ദ്രോന്ധവൈശമ്മുപബ്യിച്ചു് ആ ശബ്ദം വിന്റുടന്നോടിവ
നാ. മുസിലിഗ്രാൻ. പിന്നാലെ നാരാപിംഡി. ഏന്താണിനിന്നൊന്ന് കാ
രണം, ആത്മചെയ്യാൻ നിവൃത്തി കുറിഞ്ഞു, എന്നും ധാരായും ധാരാ
അസൂരണായില്ല. ശാഖ്യപ്രാഭേക്ഷം ഏറ്റവും മതിലക്കത്രു വാ
ഭൂക്താണിവൈത്തീ ഇന്ത്യൻ ക്ഷീണിച്ചു നാലാവതിക്കൈയും, പ്രാ
ണാവത്തിലക്കപ്പെട്ട ഇന്ത്യന നാരാപിംഡം കടന്ന വികിൽി
കയും ഓനിച്ചു ക്ഷീണിഞ്ഞു. ദേവാദിക്രാം പിന്റുടന്നോടിച്ചുന്ന
കണ്ണ കാളു-പണ്ട റിതണ്ണക്കൾവിപു ആവിടെ കിടന്നാണണാ
സ്വവനാിവൈ പ്രാപിച്ചു് അദ്ദേഹാശവഞ്ചു്, അബാ, നാരാപിം
മഹതിനീസു അതെ മട്ടിനിൽ ഉല്പംകിടങ്ങാനാക്കിട്ടാണ് ഈ
പ്രാന അവർ കണ്ണെന്നു്. നാരാപിംഡം ഏക്കോൻ തന്നെന്നു ക്രത്തു
ശുത്തം നവഞ്ഞെഴുക്കാണു് ഇന്ത്യൻ വായർ പിളിന്ന് രണ്ട്
വൈക്കമാണും ക്രാട മുട്ടമോര ദിനനാവധിരീഖടിച്ചു തുട്ടിപ്പെ
ട കുടങ്മാല വാചിച്ചു പിന്നുണ്ടാക്കുണ്ടാസിച്ചു ക്ഷീണിഞ്ഞല്ലാണു
അപ്രാധിക്യം ശരഭേദത്തിനുംാട ത്രാംക്കമായി ചീരുടാം
ഒക്കാണ്ട നാസിംബരത്തെ ആട്ടകിനിശ്ചിനിലവക്കാണ്ട്. ഇന്ത്യൻ പ്ര
ജനയുണ്ടായി, നാസിംബരത്തിനു പ്രജന ഉന്നി. ഇപ്രാന്ത ലഭ്യ

അന്നുക്കു നിന്മക്കു വാ ന ചക്ര ശരഭസ്ത്രങ്ങാഃ
 ക്രൂയാമൺ പലം ഗാഃ ത്രാജപലത് പാവകലാചനഃ നന
 ദിയക്ഷനിവ ശ്രാകാം സ്ത്രീനി ബുദ്ധക്ഷുർ ഭവനത്രയം
 സമൈക്ഷിരജ്ഞലാകൈരപശ്യം ഭിഃ പ്രതിക്രിയാം. നൽ
 ബ്രഹ്മഷ്ടിഭവൈ സ്ത്രീരായാ ചൊലിതാ ചിറ്റജാസ്ത്രം
 അക്കാശഗംഗാ പരിസാ മത്രം പ്രഭവാക്ഷിക്ഷേചനം. നിര
 തീരത്താഭിഖ്യകജയും പ്രസരാഭവം ഗതസ്താ
 ഗംഗാസ്ത്രാനാഫലം പാത്രം ഭക്താനാം മുക്തസംശയം നന്ന
 ചിറ്റജാനാം പ്രയാണസായം നിക്ഷീ മലസ്ത്രം മലാപിവാ
 ബ്രഹ്മഷ്ടിഭിരുപാലിപ്പഃ കഷ്ട റാഞ്ചുരാഭവല്ലം. നിര
 തലാ ശക്തിരിക്തമാഗത്രത്രം പ്രപക്ഷം മുക്തസംശയാ
 ക്ഷണാത്തത്രാനിപം ഭാവം ആഗാമ ശരഭഭരം. നിവ

സംജ്ഞനാം സപ്തസംജ്ഞനമായ അവർ രണ്ടുപേരും, ഒരാൾ
 സന്നോധ്യത്തോടെ മരറ്റ അതർ ലജജയോടെ, രണ്ടാളം ഒരേ
 സമയം ശരദൈത്യത്തിൽക്കെ കാക്കക്കൽ വീണു. ഭഗവാൻ ഇരു
 നെ അന്നുക്കിക്കുകയോ നരസിംഹത്തെ നിന്മിക്കുകയോ
 രണ്ടം ചെയ്തില്ല. അവിശക്ത സമീക്ഷവയുാത്ത ത്രോധം വഴ
 ന്ത് ഉടലോന്നാകെ പരിപ്പുനു. മുന്നാംതുക്കണ്ണിലെ തി ക്രതി
 ക്കാളിനു. ഏന്താണിവിടെ ഭാവം. മുന്നാലോകവും ഓന്നാകെ ദ
 വിപ്പിക്കുകയോ അതോ ത്രിഭ്രംഗം ഒന്നിച്ചു തൊണ്ടതോടാ
 ഭോ വിച്ഛുദ്ധകുകയോ? രണ്ടാലോനു നിയും. എല്ലാം മി
 ചിച്ചു നില്ലായി. അപ്പും ആവശ്യത്തിനേതെന്താണുന്നും
 ഓന്നം വിവരമെല്ലാം.

നാഥ-ചന്ദ്ര മുരുക്കിക്കൂണ നിര ഭേദം. അവർ നി
 യാതിമാളം കണ്ടപോടിച്ചു ദിച്ചുജ്ഞാഭൈ ബഖപ്പുചുവിച്ചു. അ
 റം പോയി ക്ഷണാത്തിൽ ത്രിഭ്രംഗത്തുടരെ അക്കാശഗംഗാജ
 ലം റാകാണ്ടുവന്നു ശരദൈത്യത്തിലെ അഭിഭേഷകം ചെയ്തുട
 ണ്ണി. ഭക്താഖാനിസ്ഥിമേൽ കാഴിക്കു പോയി വച്ചതുന്തു. ശം
 ഗാഘ്നാനാഫലവും ഇവിടെത്താനു ലഭിക്കാണു എന്നജ്ഞ ഇംഗ്രേ

ശക്കിപ്പണാക്കനിരുത്തി: സുമ്മവഃ സുവദരശ്രാഃ
ആസസാദ സഭാശല്ലു പുജിതേ പരമാസാന. ന്ന്
വിശ്വജാഃ പുരതസ്ത്വസ്ഥഃ പരിത്യസ്തതാഃ:
ലജ്ജപ്രാണിഃ ഒരുപാശി ഉച്ചാരിയാ എഴുതയാഥനയസ്താമാ ദിം
ക്കതാശ്വ മാനവാ ബന്ധത്വതാതു ഭവനത്രയം
അന്തർഘാണിച രതാനി രഞ്ചപ്രാംകാണവ നഭവച്ച ദാദ

രേ മഹയാദ: ആ ശാഖിയേകജലം ഒഴുകിത്തളം കെട്ടി നിന്ന
താൻ ഈ ചാപസരസ്യു് അതായതു് എറൂമാനുരാര വല്ലുക്കി
ഷിം. ഈ തത്പരം മനസ്സും പ്രകാതത ശൈചിച്ചും ഇപ്പിയും സോ
ച്ച കലകിയും നാരവസ്തുങ്ങളുകിയും തങ്ങളാൽ കഫിയുംവി
ധം ഇന്ന ആനങ്ങൾ മലംനപ്പേട്ടതുന്നതു് അന്നത്ര ആക്കാ
ശഗഗംജലത്രത, അംഗത്വനേ പോര, ഭഗവാന്നു അടക്ക ഷേ
കതിത്മാനതയാണും ഹനിക്കൈകിലും മനസ്സിലാക്കി പ്രവ
ത്തിച്ചും നന്ന്. കവിക്കാലവൈവഡം. ഇതും സുലഭമായാ
കൈവന്ന ചേന്ന് ശാംഗതും മഹത്തരമാണെങ്കിൽ പുണ്ണാത്ത പാ
പമാക്കി മാറ്റം ചെയ്യുന്നവിനാാണ് ഉത്തരവാദി. അതി
രിക്കട്ട. ശ്രൂവമൺകളുടെ ഫോണപ്പട്ടി വളരെ കയ്യുകപ്പെട്ട
സാധിച്ചു് ദിപ്പിജങ്ങളുടെ ഈ അയൽം ഏപ്പോർ നിഡ്യംവല
കായില്ല, ഒരാൺ സഹാരവുമായില്ലപ്പെണ്ണം, അപ്പോളുടെന ശ
ക്രി അതായതു പാപ്പുതീപേപി ഓടിവന്ന ശരദേശത്തിനേ ടെ
ക്കും ശ്രാവിച്ചു. മട്ടാക്കെ പെട്ടുനു മാറിക്കഴിഞ്ഞു. അതാ ശ
ക്രിപ്പണാക്കരുള്ളത്തി, സുമ്മവനായ സുന്ദരേപേരും തുംബോ
കീപുജിരാമായ പരമാസനത്തിൽ, ആ സഭാമദ്ദ്യുതിൽ ഏ
ഴന്നതലിക്കുമിഞ്ഞു. ദിപ്പിജങ്ങൾ രണ്ടുവരിയായി മുമ്പിൽത്ത
നേ. പ്രവാധിപേവനാർ ജീവൻ വെച്ചു ഇരുന്ന അസുരമാർ
മഹാപിമാർ ഭക്താഖായ കാശാഖാർ, മുവാടേ ആദിജാതി
വെയ്ക്കുക്കണ്ണമില്ല, ദേവാസുരമഹാസ്ത്രങ്ങമെല്ലില്ല, വസ്തുശത്രുവർ
ംഗമില്ല, ദരിദ്രനിക വ്യത്രാസമില്ല. യഃസ്വാവദം ഇടക
ലാം മുറും നിങ്കുദനാ. ഇന്നനീവരെന്ന് ഏപ്പോൾപ്പറയുന്നാണി
നേങ്കാജൈഴ്ചപ്പോ ഒറിവാക്ക സ്ത വെത്രഭോക്കുമാന്നാക അന്ന്

അബംപുല്ലമറംപുല്ലം നത്പാം നത്പാം തപരാത്രിരാഃ
വവാംശുജപഹാരാം സ്ത്രീ ഉഹാദേവപദാബ്ദിജണ്യാഃ
ബിഭക്താ റത്നാക്ഷരാ രിക്തന രഘുസ്ത്രവാന്നപർവ്വതശ
പശുതാമിതി ശംകരായാഃ കാരണം സുഖായത. മാഃ
അമും തേ തുഞ്ചാ ഭക്തരാഃ കരകളുജിനാനിരാഃ
ഉപഹാരാനിചാൻ സ്ത്രീനപ്പുഡിന്തി വാ ഭദ്രവത്. മാഃ
എവം കൃഷ്ണപഹാരാംസ്ത്രീ പ്രജമദ്യന്മാരാഃ
പ്രിഥിമാംക്രമിവശാ ഋവലാനവ മാനവാഃ മാഃ
അമസാമ്പന്ന സമാഹ്നി നരസിംഹം മഹേശ്വരാഃ
ഉപവേഗ്രാസന ധന്ത്രവാദനാപുജിക്കുമാ. മാഃ

പീട വന്നുചേന്നിരുന്ന ഏന്നവരിൽനാനാം. ശാഖാ ഓരോ
അന്തരം കാണിക്കിട്ടുന്നു. വിഭാഗതിക്കാൻ കഴിയാത്ത
നത്രാന്തർ, സംശ്രമായിട്ടും പാണമായിട്ടും കട്ടിയാണിട്ടും
വെള്ളിയും സപ്പാന്തവും. ശാന്തമുന്നുപ്പ്, ശാന്തമുന്നുപ്പ്, നീജല്ല
നീജല്ല, മുന്നാൽ യൂട്ടിയാണ് നോക്കണം. ഇപ്പുകാരം ഒ
മാദേവപാദാരവിന്ദനങ്ങളാലപ്പുംകണ ഉപാധാരം കണ്ഠ പല
ക്കും രേഖതോന്നിട്ടിണായിരിക്കണം. നത്രാകരം മുന്ത്രമായി,
വെള്ളിമാമപജും കനകാചചവിശും നാമാവശ്യമായി എന്ന്
അമുഖം അഞ്ചിനെന്നുല്ല വിചാരിക്കേണ്ടതു് സമുദ്രം കൈകുലാ
സം ദഹാമേര ഏന്നീ മുന്ന ഭേദമാർ ഇക്കാണനന ജനം കൂ
രുയി കാണിക്കിട്ടാണ് എന്നും വരങ്ങരായുംപ്പും.

മാഃ-മരാഥ ത്രുത്വാവ് ഇന്ത്യൻ വൈഭ്രാവനാന്തർ ദിനകൾ
കൊണ്ട ദേവകൾ അസുരനാർ മരണ്യുർ മുതലായവരാണ്പാം
കാണിക്കിട്ടുകമിഞ്ഞതിനെററേണ്ടും ഭാഗിവിവാദനാരായി ശേ
ഡാനന നമസ്കരിച്ചു. അനന്തരം പരമശ്രിവന്ന സാഹപ്പുല്ലകം
നരസിംഹരാത പാളിച്ചു വരത്തി തന്നരകിലെരാസനത്തിൽ
മാനുച്ചിങ്ങതി) ധന്ത്രവാദഹാരാം പുജിച്ചു കൈകേണ്ടതു്
പിടിച്ചു മരണ്ണും തോട്ട ഇഞ്ചിനെവരാണ്ടു്-ഈഞ്ചാരാറി ദേ
ഖംപാളിശീ കളിഞ്ഞ സശ്രദ്ധ വച്ചനാളി പേരിക്കുക. ബാലഗ്രേ,

ഹണ്ണുന്ന ഹസ്തമാലംബ്യ സൂര്യൻ വചനമഖ്യവീത്
അലഭമതാദ്രഗ്രഹശ്രൂതിക്കും വാചക്കും പ്രഭാമരി
ബാലങ്ങാപാലകവഴിയ്ക്കുന്ന വസാത്തെതുവ മജന്തികെ
മഞ്ചുവാത്തും സൗഖ്യാര്ഥിക്കയ ജനാസ്തി ഇതഃ പരം. മറ്റൊ
വേദസനിധിമപ്പെട്ടു സോപഹാരാ ഭജന്തുവെവ
നോ ദച്ചാശിശിം ന യാസ്യന്തി സത്യമേതം മുവിച്ചുഹം
പ്രത്യാഹരം സായംഭാഷാ സാഭ്യലാഘം വേദന്തികും
മമ പദ്മാനാശമാലയു ഭവതോപി ഭവിഷ്യതി മഹം
ചുവ്വും കൂദിവതാരോദ്ധനക്ഷേത്ര അത തശാഭിനു
അംലു സാ ദരാഹിണി പുണ്യാപ്രശ്നഭിതിമിസംയുതാ മഹത
ഭവാദലൈവ മജാദിഷ്ടഃ കൂദിജ്ഞാ ലോകൈക്കണ്ണരഃ
പീഡ്യുഷധാരാമാസിഞ്ചു കാണ്യാ ഭക്തജനാക്ഷിഷ്ട മഹര

പാലവേദ്യം, അരതത്തുമനോഭരം. അം കൂദിവേദ്യം ധരിച്ച
വിക്രതഹന്താമസിക്ക. ഇന്നിനേൽ ഏന്ന സേവിപ്പാൻ വക്ക
നാവരെല്ലാം അരദാരിക്കുന്നേടു. വന്ന വഴിവാട കഫിച്ചു ഭജി
ചുക്കാളിണം. കരണിനേവചയ്യുതിരുന്നാലോ. അവക്ക യാ
തോരു സിഖിച്ചും തുവിടംകൊണ്ട് ലഭിക്കുകയില്ല എന്നിച
റയുന്നതു ശ്രവമപൂർക്കമാണ്. എല്ലാംവിവസ്വം സന്ധ്യക്ക വാ
ദ്രഘോഷ്യസമേതം എന്നാനുഭിരിക്കുന്നേടുവന്നക്കാളിലും. എ
നേരു കേൾത്തിലുണ്ടാവുന്ന മാസവിശേഷം അഞ്ചുവിശേഷം
ഇതലായവയെല്ലാം ഫണദക്ഷജുണ്ണായിരിക്കും. പണ്ടു കൂദിച്ചുവതാരം
ചെയ്യുത് എത്താരു പുണ്യാദാനത്തിലാണോ അതേരോഹിണി
നക്ഷത്രം അംശുമായോടുചേരും അംശുമായോഹിണി തന്നെ ഉം
ണിന്നാം. എന്നേരു നിശ്ചയപ്രകാരം സംഭവിന്നതനെ ലോകൈക
കസ്തുവരനായ കൂദിച്ചുത്തിയായിട്ടും പിക്കണാം. തന്നേരു കാന്തിവി
ദേശ്യംകൊണ്ടു ഭക്തജ ദാശാചന്ദ്രത്തിൽ അംലുവവഷ്ടം ചെയ്തു
ഒപ്പുകാരം പരമശിവവചനം കേട്ട സഹായനായ് ന.ഒസിം
ഹം തന്നേരു ഇന്നരെ നാ ഫലാദാവേദ്യം വൈക്കുവെട്ടിന്തു്. ഉടനാ

ഇതുക്കത്തും ച തത്വാജ നാരസിഹോ വദ്യസ്ഥരിഃ
ക്ഷണേനനാവിരാളം'ബാലഗണാപാലസ്സുഭാഗി പ്രതി: മഹന
അവാലുന്ന വിചിത്രാണി വാഡിത്രാണി നഭസ്ത്രല
ജമർഗ്ഗസവ്വപതശയാ നന്നത്രഞ്ചപ്പ് സഭരാഹണാഃ. മഹർ
പദ്മാവംശിനിപതിതാ ഭവി ഓജണണരിതാ
ആഹംഈലിതം ജഗത്സവ്വം സാനില്ലാചരിവക്ഷിജണാഃ
ബ്രഹ്മംഷണസ്താഭ്യുത്തു വിശ്രക്കമ്പിനിമ്മിത
പ്രാതിജ്ഞിപണംപുന്നതമക്ഷണതു കൂദ്ധംമുഖാന്തിതാ: മഹന
ശവാന്ത പുനരാളിയ മഹാഗ്രം മാനയൻ ഗിരാ
ഉവാച സന്ധിതം ശംഖഃ ശ്രൂപംരാം ഒവഭ്രാവാം. മഹര
അംസംഭാവ്യ ഹജരാളുക്കതിമനാലോച്ചപ്പുച പണ്ടശ്ച
അംലുപ്രായാജിഗന കം മഹത്താവത്തപരാ കൂടം. മഹവ
രെനവം കലാപി കത്തവ്യം സാന്ധി തേസ്തു ദിവം പ്രജ
പ്രതിവർഷംഭിന്നമുഖ്യമിന്ന സംനില്ലം സ്വാമാതു വെവ

കൂദ്ധിവേഷം യരിച്ചാ സദസ്സിൽ അത്രക്കീഴൊക്കിച്ചു അപ്പോൾ
ഈകാശവിമിശ്ശിൽ പെരുവരിമുഖങ്ങി. നന്ദിപ്പുമാർപ്പാട്ട പാ
ടാ. അപ്പ് സരസ്വതികൾ നന്തനംതെയ്ക്കു. പ്രേരാക്കളിടെ പുഞ്ചവ
ഷ്ഠം ആ സദസ്സിൽ പഠിച്ചു. ഇപ്പുകാരം ശിവനം ശ്രീകൂദ്ധിനം ഒ
ന്നിച്ചുവിടെ സാനില്ലം ചെയ്യുന്നമും ആഗത്താട്ടംകെ ആഹം
ഈംഗരിതമാളി അവിച്ചു. അപ്പോമ്പേയ്യം വിശ്രക്കമ്പാവ് കൂദ്ധി
കേശത്രപ്പണിപ്പുത്തിയാക്കകയും, ഉടനെ ബ്രഹ്മംഷിഭാർ സന്തോ
ഷഭത്താടെ ആ പുതിയ പണ്ണാക്കേതുതും കൂദ്ധിനെ ആ
താഴ്പുകകയും ചെയ്യു. അനന്തരം ശവാന്താകട്ട ദയുരവച
നംകുണ്ട ഭാഗിച്ചിട്ടുനെ അട്ടഞ്ഞവിളച്ചുവരുത്തി ദേവാസ്തു
രാജ്യരാക്കെ കേരുക്കേ ഇപ്പുകാരമക്കിഞ്ചുയ്യു. ഒരു ഇത്ര!
വിജ്ഞവിന്നെൻ ക്രക്കിശു ഉണ്ണിച്ചുവിഡാരായും അവിടുമെന്തു
പ്രാണങ്ങൾത്തും ചുലോചിക്കാതെയും പ്രയോജനം നില്ലു
ന്നായിരിപ്പു നാഞ്ചു കട്ടുവക്കു പ്രസ്താവിച്ചുകൂട്ടു. ദേഹിൽ ഒ

తావలాఘాట భద్రం తె భద్రవశీగణసంవుతః
ఖ్యతఃప్రయుధావిశ్రుః ప్రణిపత్రజగత్పతిం. మర్గ
గ్రహవాంపి సాంగాలాయం సప్తపురస్తుత లిప్యజః
ప్రవిషేశ నిజం యామ కృతకృత్యః ప్రసంగిః. మర్గ
ఎవం దృఢిగ్రథం తావలప్రిభాతి హరిణాలయ
గ్రుబుపణుాక్షరి ప్యప్తం శక్తిపణుాక్షరిప్తాః. మర్గ
అయ్యగా శరభాలివ్యా దృఢిఫ్ల్యవ్యాభవత్తుగ్రియా
ఎవం విజఱాయ జ్ఞఱాం స్థిలిఃకరగతావిలా. మర్గ
మాహాత్మ్యావగమాభావ తతప్రజఱాం భవేణ్ణణాం
హతి సంభసిపతః కేషగ్రమాహాత్మ్యం కమితం మయా.

రికాల్పం ఖ్యావియం ప్రపాతంతోచ్ఛయోకతత్తు. అంశప్రాణ్ము గ్రణాశి
వరక్త. సప్త్రాతిలెవక చెపాయ్యుాముక. అంతామ్ముతోడం ఖ్యతో
ప్రిపసం తొంగీసులభత్త సాంగిఖ్యాపచ్యుం, అంగు అంతా
ప్రోపంాం ఔషిహర్షమ్మంతలయాయారమ్మక్కిప్రాణాణిపికెవరణం.
ఖ్యతాం అంగమ్మైతాంయ ఖ్యతును ఇశార్పయితియ నమయ్య
రిచ్చు నాశలోకతతోప్పేళ యాత్రతిరోచ్చ. భగవాంగాకట
ప్రిచ్ఛజనాభై దుండంజానీ కృతకృత్యాయా ప్రసంగంాంసగా
యా సాలోయం సప్తయాగారణముభ్రాణతమ్ముక్కణ్ణం చెయ్య. మేం
ప్రిపసణాభితుంగింసు ఖ్యా య్యరదమాన్తర కేషగ్రతత్తుతు ద్వాగా
తరం య్యాగాధిసెంగ ప్రిపసమాయిరోషణ. అంతణిగె ఏ
గ్రాం, అంత్రాపంసు అతిశ్చిచ్ఛాయాహాచ్చ సమయం గ్రుబుపణుా
క్షరం. ప్రించీచ్చ శక్తిస్తుక చోస్తుాము శక్తిపణుాక్ష
రం. ఖ్యా ఖ్యాప్తాము శాంభుతోయమాయా ఖ్యా కటపం ఉణ్ణుల్లా
శుక్క. ద్వాగాంతాంతిల్పం సౌపికోణాంతాంగా వంశక్తి. పంచు
శాంభుతోయా సౌపికోణాంత వక్తరు స్మృతిచ్ఛాయాహాచ్చ.
శుక్క. య్యరదాం శాంభుతోయమాయి. శిరాంతాంతిచ్ఛాయా లలాచ్ఛవీ
శుక్క. ఖ్యతాం దృఢిభేణాభై శుక్క. సౌపికోణాంత సంకుల
పీయసాలుః దం కారణంతాణ. య్యతు వ్యుతిపిణీంస్యంమాహాత్మ్యసు
రాశాయారి తిణాం ఏమాత్రాపే. శూచ గెంపారోచ్ఛత్త తతప్రజా.

പുണ്യക്ഷ്യാഃ കമാശശാഖവർഷിഷ്ടം വലാളുഹം
 ഭക്താനാമുപകാരാത്മം സഹാശ്ചൈഷ്ട്ര ഭവതാമഹി. മഹാ
 ജ്ഞാക്ഷിക്കിർഖലതമാഃ ശ്രദ്ധപാത്രപാവത്രാ മദഹാമയം
 അന്താപത്രപാത്രാശ്ചകാരണശ്രാഹൻ ഇബസംകലഃ മഹാ
 ഹരിണാചയമാസാഭ്യ വവശം പരശ്രഹപരം;
 തദ്രാഹാംകമിതാം ദേവിംശത്രാഭ്യ ക്ഷമ്യതാമിതി മഹാ
 സാ പ്രസന്നാ മനീം പ്രാഹ നാപരാധാലഭവാസ്തി ഒത്ത
 ശാപദിസ്തിഗ്രഹോ ജാതഃ കൃതജ്ഞതാത്രാഗ്നിസാ ഭദ്രവത്
 തദപോന്തിയിനാം ഭവതാം ശാന്തിശ്രവ ഗരീയസീ
 ചിരാർജ്ജിതേനതപസാ കോപംകൃംഗാതിഭൂതഃ മഹാ

നം സിലബിക്കകളിൽ. അതു മേതുവായിട്ട് എന്നുമീക്ഷതമഹാ
 തദ്രാഹ ശുജക്കത്തിലെക്കിച്ചും ഒരും വിട്ടുകളിലാതെ ഇവിടെ വിവ
 രിച്ചു.

മഹാ-മന്ത്ര പുണ്യക്ഷിയുടെ കമാശശാഖവുംകൂടി
 വല്ലിച്ചു ഗ്രന്ഥസമാപ്തിവരത്താം. ഈ കമാക്കമനം ഭക്താനാ
 ക്ഷു ഉപകാരവും നിങ്ങൾക്കു സന്തോഷപ്രവുമാണെല്ലാ. ദീർഘ
 തമസ്യമഹാഖാകട ത്രപവറിയുടെ ഇത്തരം ഭാഗ്യാദാനക
 കേടുകേൾപ്പിച്ചരിഞ്ഞു, പ്രയോത്താവം ലജ്ജ മഞ്ചം കാര
 ണ്ണം എന്നും മുളാം ഏന്നീറികാരനേത്രങ്ങളാൽ പാർപ്പിക്കാനുണ്ടി
 കു ഏറ്റമാനുർക്കേശത്തിലെത്തിച്ചേറ്റം പരമശ്രിവന്ന എന്തി
 ചു. പിന്നീട് അവീടെത്തെ വാമാക്കത്തിലെയിവസിക്കന പാർപ്പ
 തീഭവിയോട് “ക്ഷമിക്ഷണം” എന്നപേക്ഷിക്കുകയുംചെയ്യു.
 ദേവി പ്രസന്നയായി മനിയോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു. അങ്ങുളും ആ
 തൊരപരാധായുമില്ല. അങ്ങയുടെ ശാപം അനാഗ്രഹമായിട്ടു
 ണ്ണ കലാശിച്ചതു്. അവൻ അങ്ങളിൽ കൃതജ്ഞതയായിത്തന്നെ
 ചേരുവിരിക്കും. നിങ്ങൾക്കുകു തദോന്നിയിക്കുക്കുള്ളു? ക്ഷമത
 നെന്നുണ്ണി നിങ്ങൾക്കു ഭ്രംണം. അനേകക്കാശംകുണ്ടു സന്ധാ
 ദിച്ച തപസ്സവിറും ക്രോധം വിലജ്ജവാങ്ങുന്നതെന്തു ക്ഷ്യം. ഏ
 തന്നെ. ആപവതിയെങ്ങുടെചെന്നകണ്ട് അവക്കു സ്ഥിതിച്ചു

ആസ്ഥാം ത്രപവതിം ദിഷ്ടാം താം ക്ഷാപയസംസ്ഥിവിഃ
ശാപലക്ഷ്യം പുരാ യക്ഷി പ്രസന്നാ വരലാല്പ് സാ. മനം
ഇതുമാവചനാദല്ലംസഹ്യം മുനിസ്വത്താഃ
ജാമിത്രുക്തപാ പുനന്ത്രപാ പാപ്പിപരണേശപരണ ദന്ത
ഗതാമ മണ്ഡപം യക്ഷിമഭിവാല്പ് കൃതാജ്ഞലിഃ
അംഗംശ്ചാത്തരശതാദിസ്ഥാതുമാന്ത്രണം സ്വക്രിയന സ
ഉമാസവീം യക്ഷാസ്താം മുനിസ്വാവ സാഭരം. മനവ

മഹായക്ഷ്യദിഷ്ടാത്രരഖരമാന്ത്രം
ദീർഘതമാ ജീവിഃ അനാസ്ത്വപ്പെ ചദദഃംഹാക്ഷിപ്പേവതഃ

ധ്യാനഃ—ഈം ധ്യാനൈദണവുദ്ദോപഃശ്വാപലസത്
സ്മൃണാലഭാം പാപ്പതീകാതണാക്ഷണാശാശ്രാം പ്രിയസ
വീം കാളീസഹാജാം സദാ | ബാധാരോഗ്യതാമിലാന്തജന
താരകഷാതിം ക്ഷാം മഹായക്ഷ്യീം ത്രക്ഷ സജാശ്രാം സക്ത
ണാം രക്താംബരാലംന്തിതാം.

ഒന്നാ—ഈം ഉദ്ധൃതത്തണവുത്താവാസാ ക്രണാവദണാല
ഃ | ഉമാസവീ പ്രിയസവി ഗജവക്കംഗ്രാഭിനന്തിതാ (1) കാളീ
സഹചരി കാളീ കാളക്കണ്ണാശ്രിയംകരി | ക്രൈപ്പിയാ ഭക്തിഗ
ച്ച്യാ നക്തവേശനിബിശ ദഹണീ (2) സംത്രാസനമുന്തിയാ സാഖ്യപീ
സാക്ഷിണിയ ക്ഷവല്ലഭാ | ബാധാന്തരപ്രശ്നമനീബാലഗ്രഹവിനാ

ക്ഷാപണംചെയ്യു. എന്ന ഒക്ഷി ശാപത്തിന ലക്ഷ്യമാക്കിങ്ങൻ.
ഇന്ന് അവർ ആസാദിച്ചുണ്ട് അഭീജ്ഞവരം തദവാന്ന് ശക്ത
യാണ്, മനസ്സിലാണോ? ഇപ്പകാരമുള്ള പ്രവീഖ വന്നുകേട്ട്
അല്ലെങ്കിലും അഭിവിശ്യുച്ചെയ്യു തൊഴുത്രു്, താണ്ണാക്കിയ
അംബോഡാത്രാരശതമാനംകൊണ്ട് ഉമാസവിയായ ലക്ഷ്യരാജ്ഞപുത്ര
യെ സാഭരം സ്ഥിതിച്ചു.

അംബോഡാത്രാരശതമാനം വ്യാവ്യാനം ഏഴുന്നില്ല.

ശീനി (3) അപസ്മാരഹരാ ലോരാഫോറേഷ്യാ ഫോറദംഗ്യു
ടികാ | കണ്ണമൺഡിപ്പർഫസിമ്പണിക്കുന്നിനുവരുന്നു (4) മൺ
കണ്ണപ്രിയകൾ മൺനാഡപ്രിയാലുവാ | മായാക്കയി മഹാമായം
മഹവിഭ്രാവിശാഖാ (5) ശാപാവഹാ ശാപഭീതിശ്യാവായ
മഹിതംകരീ | കാന്താ ശാന്താ രമാ സോമാ ബാഥാ കാലംനാവ
ലുഡ (6) തവസ്പിനീ താപസേഷ്യാ ജിതശാവാ ജിതത്രപാ |
കൈലാസവാസിനീ മാലംജാലിനീ മാരിതാമഹിതാ (7)സാളു
ഘോദ്രൂഷാ കന്ധാ ധന്ധാ വന്ധാവിനോദിനീ | മാന്ധാ ഞു
നേപ്രതരഹംശാ ഗണാധീശാ നീശാന്തിനീ (8) വഡ്ഗിനീ ഞു
ലിനീ വേട്ടീ ഭൃഷ്ടാരിക്ഷാവിചക്ഷണാ | ക്രൂഢിശ്യുലുഡ കഷ്യ
നാശിനീ ശിശ്യരക്ഷണി (9) സാതാനാലാദേം പാംനത്താരു
ദ്രുനാശിനീ | സംവാദിനിധിസംഖാതരക്ഷംശിക്ഷാവിചക്ഷ
ണാ (10) ദിവ്യദേശജ്ഞാനാശാ സാ സേവ്യപാദാ ഗദാവഹാ |
സംകല്പസിദ്ധിഭാ ഭക്തസംകല്പംമവല്ലർി : (11) ക്രഷ്ണിമല
സംശ്ലൂഷിഭിഭാ ഭക്തസംകല്പംമവല്ലർി : (12) ക്രഷ്ണിമല
സംശ്ലൂഷിഭിഭാ ഭക്തസംകല്പംമവല്ലർി : (13) ക്രഷ്ണിമല
സംശ്ലൂഷിഭിഭാ ഭക്തസംകല്പംമവല്ലർി : (14) സൂതിപ്രിയാ ഒ
രാഖ്യതിരജ്ജാതിപ്രമേതി : സ്‌ത്രതി:സ്ത്രതി: | ഗതാജ്ജഹത്ത് തുരീ
വദ്രാധു നാശെല്ലംശ്വിവില്ലിനീ (5) വത്തനീ നാംകീ രമ്രാ
കീത്തന്നു ഹരാസത്ത് കമാ | ചാന്തവിചജ്ജാഖഹരാ ഹര
ത്രിതോസവാ(16)

കൊം നേംബാഭവവത്തു മഹായവക്കു നദേശാനമഃ.
നാഥ് നാമക്ഷ്യാത്മരഹതം പ്രയരക കീത്തയന്നരം
സർവ്വാംബാഗ്രഹാശ്മകത ഉള്ളാശസ്സവ്യമാപ് നയാത്

മന്ത്ര - മഹം ഉന്നതുവിനോട്ടം ശ്രംരംഗുല്പിയോട്ടംആന്ത്രം
ക്രൈനാശ് ഇന്ന എടുപ്പാത്രങ്ങരാ മന്ത്രവത്ത പ്രതിദിനം ഓപി
ഒന്നാംബാഗ്രഹാശ്മകത സകലവിധി വാധാഗ്രഹണാളിൽ നിന്നും മുള

സപ്പകാലെ പ്രഖ്യാടയ ച ഇത്രാകാഡലചയഃപദിം ത്
തസ്യ സ്വപ്നയെം നാസ്തി സ്വത്തു വിജയി ഭവേത് മനം
എവം സ്ത്രീവന്നു മനിമാകലയ്ക്കു എഴും സമുദ്ദായഃ വിജാ
സനാതിശാ | യക്ഷി മനിദ്രം പ്രഖ്യാട സാഖ്യി കൃതാ
ഞ്ജലിപ്രംഖ്യമിലം ബാഡേ. മനം

ധന്മാസ് മുന്നുള്ളവിതാന്തി ഭവതോ പർଗാന്തുന
കാളക്രൂഢാമുതം ജാതം തദ്ധോവൈവഭവതസ്ത്വം. മന നി
അനുഗ്രഹഃ സ്ഥിഷ്ട മാം ഭ്രം ഭരുക്കുണ്ടായിരുന്നു ഒരു
ഭവത് കൃതക്രാത് ദ്രോതുസ്യ മഹാത്മ്യം പരമം ഭിവത്.
പുതുച്ചാച്ച.

ഇരുക്കതാ സാ മഹായക്ഷി പാഠങ്ങാഃ പ്രഖ്യാട തം
മനിസ്ത്രാമനജഗ്രഹ ഹംഖ്യാഷ്ട പ്രാക്കാലേക്ഷണഃ മനവു

തരം രോഗത്തിൽനിന്നും നിവത്തിച്ചു സ്വാദ്യം പ്രാപിക്കി. ഉറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പിലും ഉണ്ടാക്കിയ ശ്രേഷ്ഠവും ഇത്രാരുടെ
തതിലും മുഖമുറ്റം ജപിക്കുന്നതായാൽ മുസപ്രസ്ത്രിപ്രകാശി സ
കല ഭയവും നീംകീട്ടവൻ സ്വപ്നകാഞ്ചനിലും വാജയംനേട്ടം.
ഇപ്പുകാരം തന്നെ സന്നിധിയിൽ വന്നനിന്നും സ്വന്നക്കുന്ന
മുനിശൈക്ഷണ്ട സ്വരൂപ്യയായ പ്രഖ്യാടക്ഷി ഉടനെ വീംശതിൽ
നിന്നൊന്നേറ്റ മനിദ്രാനാ നമസ്കരിച്ചു വരാത്തുക്കാണ്ടി
അഭിനന്ന പറഞ്ഞു. മാതൃജാ! അദ്ദേഹയ കാണാൻ സാധിച്ചതു
നിമിത്തം ഇന്ന തോന്ത ഔദ്യോഗത്തിയായി, അനഘ്രഹി ശാഖി
അവിട്ടെന്തെ തദ്ധോവൈവതാക്ക കാഴ്ക്കുടു അദ്ധ്യാത്മാജാ പാ
രിണാളിച്ചു. ഏനിക്കണിനിയും ഭേദഗതിക്കായിട്ടുനു റീംബ്രം
അനഘ്രഹിക്കണേ സ്വാമിനു! അനുശാസനാക്കിരാതാകയാൽ ഇം
ദ്രോതുസ്യിനു സ്വപ്നസമ്ഭവായ മാവാത്തുമുണ്ടാക്ക് വരുനു സം
ശയമില്ല. സ്വതന്ത്ര പറഞ്ഞു:- യക്ഷിയാകവട ഇത്രാത്മം പറ
ഞ്ഞു വീണ്ടും മുനിശയ നമസ്കരിച്ചു. മനഃാകട്ട സന്തോ
ഷാത്മുകലും തന്നെയാനാഃ പ്രഖ്യാടവിള സാമഘരാജിച്ചു. “ഈംഗാ! ഏ
ഞ്ഞും പേക്കേണ്ട. ഇവിടെന്തനെ പാത്രം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സേ
വിച്ചു കാലം കഴിച്ചാൽ മനാ” ഏന്നും പ്രഖ്യാദക്ഷീഖ ചന്ദ

യക്ഷഗണകന്മാവചസാ ഭനിസ്ത്വത്രവ മണ്ഡപ
മിരകാലം തപഞ്ചൈപ സിലിബിന്നുപരമാം യയശ. മു.
ഹരിണാലയമാഹാത്മഃമതാവത് കമിതം മഹാ
വിസ്തരാനന്തരാം യാതി പ്രതിവഷ്ട്പുസ്തിതഃ ദർ

സ്പീകരിച്ചു് പിന്നിട ത്രിർമ്മതമേരുന്നി ഈ ക്ഷേത്രമണം
പത്തിലിങ്ങം വളരെകാലം തപഞ്ചൈവയ്യു് ഒഴ്വിൽ ഒരു
വല്ലം പ്രാധിക്കാജം ചെയ്യു. ഹരിണാലയമാഹാത്മം ഇത്
ചുരക്കാത്തിൽ എന്നാൽ പരിയപ്പെട്ട്. വിസ്തരത്തിനവസാന
സ്ഥി. ഏതുകൊണ്ടുനാൽ ശാത്രു, (ശാഹാത്മ്യം) നാർക്കിനാ
ചെറുംണാകുന്നണ്ട്,

ഈ ഉദ്ദേശത്തിനപ്പരമാഹാത്മം

സമാപ്തം.

കാം നമോ ഭഗവതേ. മഹാദേവായ.

സമ്പ്രണമംഗളം.

ഓഃഖോഃാഃ

ശംഖിപ്പാംബുസിവദ്യുഃ സുരവരത്തിനി—

രൂംഗഭംഗാഭിരാമ—

ശ്രീനിതി കോടിരബ്ദഭാരഗഹണവിലസ—

ഭ്രതാഭാശാഭിമഴലിഃ

പായാനഃകാലഹന്താ പദകമലപ്പിംശാം

താപഹന്താ നിതാന്തം

കാന്താകാന്താബ്ലംഭഹഃ പുരുഷരിണപ്പരാ—

ധിപ്രാരോ വിശപ്രാമഃ

യഃസ്ത്രീരനായ തൈകില്ലത്രും നാരാധാനൻ ദീശ.

